Genesis Psalmar.

Sem sa eru

verduge goode og Gud hrædde Kieñemañ.

Sæluge S. Jon Þor steinsson/ Soknarprestur for dum j Vestmaña Eyū/ Og sijdan Guds N. Pijslarvott ur/ hefur Ort og samsett.

Prentader eñ ad nyu/ Epter goodra Maña Osk.

Anno. 1678.

Gudhræddum Lesara
Oskast Lucka ꝛ Blessan/ Aꝼ Gude Fødur j Jesu Naꝼne/ ꝛ Upplysing H. Anda.

POstulinn Paall skrifar so/ 2. Tim. 3. Oll Ritning af Gude jnngeꝼinn er nytsamleg/ til Lærdooms/ Til Umvøndunar/ Til Betrunar/ Til Leidrietttingar j Rietttlætenu. Suo ad Guds Madur sie algiør/ til alls goods Verks hæfelegur.

Þessu jata aller Rietttchristner/ ad satt sie/ og sieu engenn Motmæle. Enn þo skrefst [illegible] ad su fyrsta [illegible] Ritn[illegible]

ar / sem er Genesis Book / Og
su seinasta / sem er Openbering
ar Bookin / sieu æ lijkt ad reikna
so sem Morgun stiarna og Ku
ølldstiarna / a þeim skiæra Him
ne H. Ritningar.
Annur talar vm Upphaf He
imsins z allra skapadra Skiep
na / og huørnenn þa hafe vared
vered Christne Drottins. Su
önnur talar vm Ending Heimsi
ns / z huørnin þa mune Christ
endomenum ganga. Vier höf
um og so tuo tijma / sem nu liff
um / Annan þann sem vier a fædd
umst / og vrdum sijdann j sætt og
vinskap Drottins tekner j Sk
ijrninne. Annan þann sem vier sku
lum vid skilia / og huggum off
vid

vid Guds H. Sacramente/ og hans oll Nadar Fyrerheit.

Pad fyrsta Fyrerheit var giefid oss i Gamla Testamentenu/ Gen. 2. Ad Kuinnunar Sæde skyllde sundur meria Hagg ormsins Hofud. Fylling þess sama Fyrerheitis er skied i þui Nya Testamentenu/ þegar vor Endurlausnare var gietinn og fæddur af Jomfru Mariu Blessudu Lijfe.

Enn so sem þeir Gömlu giod du sig vid þad fyrsta Fyrerheit So ber oss hia huorium þad er uppfylt/ þui sama Fyrerheite ecke ad gleyma/ helldur ad þac ka Gude þ Rad og Emskap sinn/ sem hann synde i þui Fyrer-

A iij heite

heite/ og liet framkoma. Vier vilium þar aþ predika/ Syngia og eilijfa minning hallda.

So giörde sa Guds Madur sem þessa Genesis Psalma sette oppa vort Modurmal/ So ad Moyses predikar nu ecke alleinasta med sundurlausum Ordū/ helldur og so syngur Guds Loff j sama Modurmale voru. Og med þui/ ecke eru so aller megnuger/ ad þeir kunne heila Bibliu ad kaupa/ vegna Fatæktar Lands vors/ Þa er gott vier hof um þa fyrstu Bok Ritningar enar j Modurmale voru/ ofs kuña. Þar eru aller triwar Articular siñe/ Einniñ huorniñ geing ið heþur/ og ganga mune Guds

christne

Christne/ þui ſa vyſe ſeiger/
Ad ecke falle neitt Nytt til
vnder Himnenum/ Eccl. 1.
Gud endurgiallde honum ſitt
Erꝟide/ og vppveke adra eñ þr
am̃veigis/ Nafn Drottins kuñ
ugt ad giora.

Lated Guds Ord rijkia yd
ar a medal/ ſeiger Poſtuliñ/
Og tale huer vid annann/ j
Pſalmum/ Lofſaungum og
heilogum Kuædum/ Col. 3.

Mier þiker Naudſyn/ ad þyr
ſta Veralldareñar Hiſtoria/ ſie
kuñug hier j Lande. Og þui
j trauſte Drottins/ læt eg þa
goodu Pſalma wtganga ſem ſa
Eruverduge ſalluge Mañ heꝼ

Dictad/ epter Guds Anda til-
segn/ og Tru sine.
Nallt oss Gud vid pitt hreina
Ord/ Nindra Pavans & Tyrkia
ns Mord. Par med læt eg be
falada vera/alla mijna Sam
christna Gude Fødur j
Jesu Nafne.

Thor. Skul. S.

I Genesis Psalmur.

Ton/ Jesus Guds Son E.

Vid j Vpphafe gio-
rde/ greinist ei ve-
itt pytr um/ hägleg-
ast Himen/ og Jor-
du/hū var j ey de & toom/ Gott
Lios vard af hūs Orde/ Ande
Guds yffer Votnin̄ færdest/ p
Dagsverk fyrst pin̄um.

Vallð hans liet Festing ver-
da/ Vatna j millum þa/adskil-
de eining þeirra/esre þeim ned-
re fra/Himen baud heita skyll-
de/huorn Drottin̄ skapa vilde
Þeim ödrum Deige a.

Þa liet Gud þurt Land so

 ma

ma/þad þ... illade Jørd/Var
Trie/Gros/... Urter Bloma/mz
besta Giædum giørd/ sierhuørt
vid Tegund sijna/sa Gud sitt
Verked þijna/þridie Dagur þa
vard.

Sool a Festing þa sette/sem
Deigenum stiorna a/stort Tun
gl ad styra Nottu/Stiørnr hÿns
skijna og þa/ Teikn Daga aro
og Tijma/ Tegund þess er ad
geyma/gott Dagsverk þiorda þa.

Med Fugla z Fiska marga
prijdgade Lopt z Sio/ Monn
um þar med ad biarga/miøg vel
skickt vnder bio/ Blessade og ba
ud margþalldest/ Biargrædid
vid makt halldest/sia þimta Da
gs verk sa.

Skkø

Lijka baud Jord fram leida
Lifande ferfætt Dyr/Fienad ā
Mañ skal fæda/fostrid offso til
byr. Mañ skoop epter Mynd
siñe/med honū froma Ruiñ u/
sin Dagsverk siotka hier.
Gud blessade þau bæde/baud
þeim ad margfallldast/og fieck
þeim allt til Fædis/aff Fodur
legre æst. Sie þier Dyrd hæd
ste Heidur/Himneskur Faderiñ
goodur/huors Blessan alldrei
bræst.

II Psalm.

Thon/ Fader vor sem á Hiñ.

Þá DRottiñ hafde þañ
eñ giord/ þesse Storverk
iñ Himen og Jord/ e so
A vj skop

ſkoop Herrans Handin̄ ſterk / ⁊ Hellagleika øll ſijn verk / ſiøun da Dagen̄ hvijldeſt han̄ / helgade meſt og bleſſar hann.

Gud hapde Manen̄ giørt aþ Mollð / godan̄ med Bein / Hrod Hær ⁊ Hollð / Lijþs Anda blies j Andlit hans / allttijd lifer þui Sala Mans. Drottin̄ plant ade eirn Alldingard / vid vpp gang Soolar þetta vard.

Þar vxu Trien Agiæt og væn / ad eta ſæt / en̄ ſkodá Gr æn / Lijþs Tried j midin Mar keſtood / med Skilnings trienu Jlls og Goods / Gud ſette A dam j þan̄ Gard / Eden og Jo rdin̄ þrioſom vard.

Vppſpretta vt aþ Edin ran̄ Allð

Allbingardiñ vøkuade þañ/ þar
ruñu Vatnsføll fiøgr fra/ first
þeim kostulegt Gullid hia/ Gi
ædaleger Gimsteinar tueir/ Be
dellium og Onix heita þeir.
Þar sette Drottiñ mætann
Mañ/ metkast af Trianum ætte
hañ/ utan af Skilnings einu
Trie/ um huad Drottiñ so tal
ade/ Huørn Dag sem etur þu
af þui/ þa skltu falla Daudañ s.
Og Gud framleidde oll sijn
Dyr/ til Adams so þau nefnde
skijr/ Hier med Fugla og heila
gt Fie/ heiter eins og Adam
nefnde/ Mañsins þo eingenn
Medhialp var/ medal Fiølda
Dyranna þar.
Þa liet Gud Adam sofna
 fast

sokt/ aß Sydu hans tok Rif bein eitt/ bygde Kuinu aß Be ine Mans/ Brwde leidde þag ra til hans/Elskañ þeirra var heit og hrein/ hana kallar sitt Holld og Bein.

So þad Maduriñ sydañ ma/ synum Forelldrum vykia fra/ og hallda sig vid Holldid sitt/ Hiooniñ tuo skulu vera eitt/ Nakiñ lifu syn Eyte ei nein/ Loß sie þier heilog Þreñing ein.

III Psalm.

Ton/ Elskande Gud þu lyst.

O Heggormuriñ hreck vysg þar/huerin Dyre slæ gare/orkade þui ad Eva vgr

var/Vnkolum hans hlÿdnare/ hun át af Eple og hrærde Tr ied/hier til lockade Adam med ödruvÿs meintu vared.

Strags þundu þau huar Fiet tid lá/ og þormerktu sig nak in̄/Fykiubløð vm sig þestu þa/ Fot voru veyk og aukin̄/ Gu ds Rodd heyrdu j Garde var/ geymdu sig millū Triana þar sarlega beit þau Søkin̄.

Gud kallade Adam til sÿn/ en̄ han̄ medgieck strax Broted/ Kuinan̄ sem þu gafst Kiær ec mÿn/ kom mier til þess/eg hef eted/Eva bar vppa Ormin̄ sok/ ad hans þølsk Ord og Suika mok/ sig hefde suælt j Neted.

Og Gud lagde a Ormin̄ gi allt

ollō/ad hañ ſkal bøluadur ſkrÿ
da/ hans Makur ſkal ei añad
eñ Mollō/Ovinſkap ſette ſijd
añ/ þeirra og beggia Aþknem
is/eñ j Dag giørla ſieſt til þeſſ
eitt a mot odru ſtrÿda.

Kuiñuñar Sæde ſaña ſkal/
ſundurbriota og meria/ Nogg
ormſins ſterka Nøfudſkiel/ hart
þo ſig ætle ad veria/Ormuriñ
lÿka orkar þui/ad bijta goodañ
Næliñ j/ a medan þeir eru ad
heria.

Vid Kuiñuna ſo ſagde Gud/
Sorger piolga eg þijnar/ huo
nær ſem þu verdur þungud/þig
ſkal Barns Fæding pÿna/þad
er og eirniñ þig a lagt/þu ſie
ert vnder þÿns Bonda Magt/
hañ

hañ skal þiñ Herra reinast.
Til Adam sagde Herrañ þa/
þyrst hlydder Konu þiñe/ Bol.
nud sie Jord sem byr þu a/berst
þu med Sorg a heñe/ Þyrnar
og Klungur þijn er naud/brey
stur i Sueita et þitt Braud/
&c. medan þu ert þar inne.
Adam Kuiñuna vt þui liet/
Hou huors Moder heita/ DR
ottiñ skar þeim aþ Skiñe þot/
til skiols og huldu. Lijta/ Rak
þau sijdañ aþ Eden vt/ so ecke
skylldu hialpar Mat/ aþ Lijþ
sins Trienu eta.
Ad vakta godañ Alldingard/
Eingil Cherubim sende/ med
eitt naked sueipande Suerd/
suo þau ei Lijþs Tried þinde/
Neþ/ sa.

Rekſa oſſ ecke j Reide hark/ Riettlæte Gud ⁿyalpa þu ſin ark/ þad er j þiñe Nende/ Am̄.

IV Pſalm.

Ton/ Ab diwpre hrygd.

GEneſeos j ßiorda er ſky rt/ vm Fæding Manna ſkrißad/ Cain var fædd ur/ Eva gladdeſt/ r kuadſt man Drottiñ hafa/ Nier epter þæd de hun Abel/ vard Nirder Sa uda og lifde vel/ Cain ßoor Ak ur ad yrkja.

Framleid ſo/ Tiſme Foorna kom/ þeir ßoru til Offurs gior dar/ Cain bar fram̄ liſted Jard ar Bloom/ Eñ Abel af Feyte Hiard

Niardar/ Abels Foorn Drottiñ
aleit vel/ eñ ecke j Nad leit hi
ñar til/ Cain folskast ꝛc furdar.
Hans afmyndadest Yferbra
gd/ Eñ Drottiñ spyr þañ Rei
da/ Nuar af kiemur þijn Hug
ar styggd? Nema hafer a Dyg
dum leida/ Fromur þu gtediast
munder mier/ Meinsemd þijn
fyrer Dyrum er / læt hana ei
jnn lædast.
Þeir geingu wt a Akurlønd
og tala saman bæder/ Cain wt
riette Neyptar Nønd/ Nel stoo
siñ froma Brooder/ Drottiñ sp
yr Cain Abel ad/ afundeñ ku
adst ei vackta þad/ huorneñ ho
num afreider.
Nerrañ spyr þañ j Natte stod
Nuad

Hvad dyrfdist þu ad giørast
Til myn kallar þyns Brood
urs blood/ boluadur skalltu ve
ra/þu skader Blode Akureñ a/
Avøxst skal hier ei bera sa/
blackande skalltu þara.
Þa sagde Cain Synd myn
er/so stoor ad fyrergiefst eige/
fela hlyt eg mig fyrer hier/
þyrst Landsvist mier af seiger/
Jafnan rañande Jørdu a/ jeg
hrædest einhuør mune mig sla/
so eg af Sarum deye.
Eñ Drottiñ sagde so ei skie/
þui sieffollt hefndiñ yrde/vpp
a hñ sette einkieñe/ suo einger
skada þyrde/hñ for fra Drott
ins Asian wt/og bio sijdañ j La
nde Nod/ Austur, fra Eden
garde.
Hans

Hans Kuiña bædde Henoch
þar/Henoch gat Jared sijdañ/
Jareds son Mahusael var/ sa
Mathusalem gat frijdañ/ Lam
ech var Mathusaels son/Zilla
hiet ein hans Eckta Kon/ z eñ
ur Ada hin blijda.

Sa Lamech ætte Syne þria
vid sijnum Kuiñum bædū/Ju
bal hooß fyrstur Horpu ad sloa/
Hliodþære bio til með Rædū/
Tubalcain z kuñe þyrst/ Kop
ar og Jarn ad smyda með List
til gagns og Glede Þiodum.

Adam snart sijna Evu þa/
Oliett vard hun Seth þæder/
Sagde Gud leit Synd mijna
a/og añad gaf mier Sæde/þy
rer Abel sem saklaus doo/ sa

veids

reide Cain i Hel ſloo/þad ſook
mier þunga Mœde.

Framleid ſo Lyd ad promur
Seth/ þeſt hafde Kuinnu ei
na / og atte Son ſem Enos
hiet/i Ecktaſkap þeim hreina/
Þañ tijd giordu Meñ Soknar
ſafn/ſem predikudu vm Herra
ns Nafn/Guds Lofe ſkal alld
rei leina/ Amen.

V Pſalm.

Ton/ Natturañ oll z Edle.

Af Dam var ſkaptur epter
Guds Mynd/mykel haf
de hañ Giæde/Heidarleg
voru Hioon ſamlynd/ Herrann
bleſſade bæde/þu atte morg Bo
rn/

enn/ vel Wÿsdoomsgiørn/ vard nÿu hundrud ära/ þriatÿu me ir/þar epter deyr/Þa var Tyd heim ad þara.
Seth hafde hundrad og fim ær/ þa Enos fæddest hønum/ hañ vard eirniñ miøg Alldurs hær/ Ævruthkur hia Mønum/ ætte morg Børn/vel Wÿsdooms giørn/vard nÿu hundrud æra/ og tolf Aar meir/þar epter de yr/þa var T. N. ad þara.
Enos Nyrædur ætte Son/ og liet hañ Chenan heita/hefur i Fyrerheitis von/ Niálprædis giørf ad leita/ætte mørg Børn vel Wÿsdoomsgiorn/vard nÿu hundrud Aara/ og fim ær me ir/þar epter deyr/ Þ.v. T.h.
Chen

Thenan ſiotſju Aara var/ þa atte Mahalaleel/ þar epter atta hundrud Aar /og þiorutijer liþ de vel/ morg atte Børn/ vel Vijſdomsgiørn/vard Nyn hun drud Aara/ og tiju meir/ þar epter deyr/Þa var T. heim.

Mahalaleel Menta hreinn/ var meir eñ a Sextugs Aare/ þa honum þæddeſt þromur Su eirn/hans þijrſte Son: Jared/ atte morg Børn/vel Vijſdoms giørn/vard atta Hundrud ara þim̃ og nijutiju meir/ þar ept er deyr/þa var Tijd heim.

Jared alldradur atte þyrſt/ Henoch þañ Dygdarijka/ Ol upp: j trentum Aru og Lyſt/ ei fundu Meñ hans lijka/ atte

morg

mørg Børn/vel Vijsdomsgiørn/vard nÿju Hundrud æra/ tuø og Sextÿju meir/þar epter deyr þa var tijd heim ad ꝥara.

Mæte Enoch mørg ætte Børn/ Mathusalem þo ꝥyrstann/ moot hegdan illre hiellt sier voꝛn/hann ꝥramde Liꝥnad bestañ þriu hundrud ær/ ꝥieck ꝥromir og klær/ꝥim̄ og sextÿju þar yꝥer/ vppnumiñ var/ til Himna og þar/ i hædstre Glede liꝥer.

Mathusala miøg gamall var/ þa mætañ Lamech ætte/ einginn þeirra ꝥanst elldre þar/ vm Hüøria skriꝥa mætte/ mørg ætte Børn/vel Vÿsdomegiørn/ vard nÿju hundrud æra/ nÿju og sextÿju meir/þar epter deyr/ þa

 var

vat Tijd heim ad fara.
Lamech ætte Son ægiætañ/ og hañ Noa kallade/sagde a Jø
rd oss huggar hañ//huørre Dro
ttiñ bølvade/ morg ætte Børn
vel Vijsdoms giørn/hañ vard
sio Hundrud æra/sio og siøtiju
meir/þar epter deyr/ þa v.T.
Noe tijunde j þeim Reit/all
bladur gat þria Syne/ eirn
Sem/añañ Cham/ og Japhet
af þeirra Brædra kyne/ komu
morg Børn/vel Vijsdoms giø
rn/vrdu sum færra æra/godur
ha deijr/girnest þad meir/j Gu
ds Rijke ad þara.

VI Psalm.

Ton/J Dag eitt blessad B. þã

HA Mañeskiañ suo Mørg
vat alls/med Hoop Kar
la og Kueña/Giptust sa
man j Girndum Hollds/Guds
Børn vid Dætur Maña/Stor
meñe vgsu vt aþ þeim/ Ill-
skañ jokst þa vm vijdañ Heim/
Anda Guds ecke hlydddu/strags
med Skamlyþe straffar þa/stort
Hundrad ara elliſter þæ/ onæd
Guds yþer sig leiddu.

Drottiñ ydradest epter þa/ ad
Mañiñ skapad haþde/ Aþ kua
dst vilia hañ aptur mæ/ þyrst
Ogudlega liþde/Fuglar og Ku
ikþie Foostur Mans/þalla skal
aþ og giallda hane/ Verølldiñ
var þull Laste/Fyrer Guds Au
gum þordæmd siest/ þræmde þi

 ood

vð jll/ Ranglæte mest/ Noe fañ Naad Guds hædsta.

Noe var þrabær Fromleiks Mañ/ þordadest Glæpe vesta/ Drottiñ hess ecke dulde hañ/ dey da vill Nóopiñ Lasta/ Baud giora Ørk af Grene Triam/ Greina ad Nuolþ med Næsum sinum/ Einar Dyr vtan a Eñ bu/ Þriu hũdrud alna a leingd sie/ Þriatÿu a hæd/ breidd fim̃ tÿe/ vindaugu a þilfare vndu.

Gud sagde/ Eg læt Ogna Flood/ alls Nollds Bana kaþ vera/ Eñ vid þig Sattmals Ordiñ good/ eg vil mijn stadfest giora/ gacktu j Ørk ꝛ alls þitt Nus/ eitt Par Kuikenda eg þar til kaus/ aþ ollu til þijn taker/

Dyreñ

Dyreñ/Fugla og Fienad ſo/ſlyk
Þorum med þier tuo og tuo/ſo
ei j Floodenu ſafe.

Vidvære hentugt þeſſu ꝛ þi
er/ þu ſkallt j Aurk jñ hapa/
ſo þa Flood Jordu yper er/al
lt meige þar vid liþa/Noe elſk
ade goodañ Gud/giorde þui al
lt eins og hñ baud/Nuar mun
vor Nidne veraꝛ Nu hangeꝛ
yfer Eldlegt Flood/ aňaſt þn
Drottiñ Chriſtna Blood/ ſem
þig dyrkar Gud Herra.

VII Pſalm.

Med ſama Lag.

NA Aurkiñ bueñ ed ellu
Flood/ epter Guds Rad
er Orde/ Sid Degnin.

B iij þier

ßyrer Synda Flood/ ſo ſtie Noe
a Borded/ Naßde ſitt Folk ⁊ hu
orſkins Fie/ aß hreinum Dyrū
ſio ⁊ ſio/ Drottiñ liet aptur byr
nar/ Vnderdiwps Pytter opnud
uſt þa/ opplukuſt Gluggar Him
num a/ ryngde ſo Folked fyrnar.
Allt þo ryngde og eßldeſt Fl
ood/ j ßiortyu Daga/ Aurkeñ
ſem ßyrr a Folldu ſtood/ ßliota
tok upp ſem hæaſt/ Flooded gi
eck yßer Fiølliñ hꝏ/ ßimtan al
na Diwp var þeim a/ allt vtan
Arkar deyde/ Natt yßer Jørd ꝥ
Neßndar Flood/ hꝏlßt añad hu
ndrad Daga ſtood/ Gud reßſe
oſſ ecke j Reide.

VIII Pſalm.

Ton

Ton/ Neidrum vier Gud af.

HErrann a Noa þeinkte þa/ þar med öll Dyrenn stoor og smaa/ liet þioota Vind/ enn þuerra Regn/ þa took ad hiadna Vatnsins megn/ Orkenn a Fialle einu stood/ sem Ararath var nefnt af þiood/ so mynkade þad mykla Flood.

Hrafn eirn vm Glugga hann liet vt/ heim kom ecke þar Iord vpp skaut/ Dwfu liet hun wt epter þad/ Aptur kom hann ei þurrann stad/ Nönd syna riette henne a moot/ hönum j Loofa sette Foot/ suo leid Vika eing inn kom wt.

Þa Dwfann aptur wt send

 var

þat/vm Kuollded heim j Neß
enu þar/ Margræna Vidsmid
rs Vidar grein/ vagsna med
Laußn̄ bogur og hrein/ Eñ haf
de hañ Viku allt sier hia/ vt
liet Dwfuna fliuga þa/ Nun
kom ei Skiped aptur a.

Þa rauf Noe Þilþared burt/
þegar þañ Landed gott og þurt/
Gud baud hønum og ollu þui/
er hañ hafde Skipenu j/a Jo
rd ad fara vnder eins/ongnum
þui skilldi Flooded til meins/
So boor huer til samlijka sijns

Þa bygde Noe Alltare eitt/
og færde Drottne Offur heitt/
sm̄ Gud luktade Jlm Sætleiks
þañ/j sijnu Hiarta mællte hn̄/
Ei vil eg bølua optar Jord/
Illa

ſlla þyrer Manſins Miſgiord/
þui Synda ſpilling hans er
hørd.

Ei ſkal eg meir ſlaa allt j
Nel/ æ medann Jordenn ſtendur
til/ Helldur ſkicka aþ hreinnre
Raad/ huorke ſkal þricta Korn
nie Saad/ ei Froſt/ Hita/ ei
Nꝍott nie Dag/ ei Sumar nie
Vetur med ſitt lag/ ſie Gude
loþ þyrer ſodan þag.

IX Pſalm.

Ton/ O Gud vor Faders.

Rottinn bleſſade Noa/
og þa Syne hanns/
Sagde/ margþalldeſt
og vagſed/ uppfylled ſo Jorde

na/ydar Ogn og Otte sie yþer
Dyrum Lands/Fuglū Loptsins
og Fiskum med/ ydar Atvinū
hreina/Sem grænar Urter gi-
eþ eg þad/ giore þar til Sætt
mála/ bæde vid ydur og ydart
Sæd/ oll Jardar Dyr og Fug
la/Ei vil eg láta Vatna Flo
od/verda nu meir til skada.
Eg vil gieþa ydur eitt Tei
kn og ollu þui/sem j Aurk var
og a Jord er/allt til Verallb
ar enda/Miñ þagra Sættmá-
ls Boga vil eg setia j Sky/t
þa haū sie/þeinkia med mier/
þad skal ei optar henda. Nee
þoor Jord ad þyaga þa/þagraū
Vijngard plantade/Drack Vijn
ed sterkt og druckeū lá/Duldar
limsins

limsins ei gæde/Cham hûs yng
ste Son þad saa/ sinn nakta
Fødur spiade.

Sem og Japheth tooku eitt
Klæde og huldu han/ Nerdum
vid Blygdun snern þeir/ Noe
vaknar af Vijne/ Cham atte
Son sa var ad Nafne Cana
an/vppa hañ reiddest Aþen me
ir/og boluade Sonar syne/Eñ
Sems z Japhets Neidur hær/
hañ Oskar skule vera/lifde al
le nyu Hundrud Aar/heil þim
tju þo meira/sijdan beyde sem
vissu klær/suo var Tijd heim
ad þara.

X. Psalm

Non/Sæll ertu sem þiñ.

Boj Niet

Hier skrifast Noa Sona Nøfu og Ætter/ trautt ma j Saung fram grei na ha Kynþætte.
Huer sem vill soddan hulu sialfur lese/ eg kiem ei Ættar tølu j Liod þesse.
Japhets Son Magog var/ og marger fleyre/Heidiñ Þiod af kom þar/ sem eñ er meire.
Nimrod af Chams Ættkuñsl vard Macktar madur/ hardur Hoilblegrar Syslu/ hiellt sig gladur.
Hañ bygde Babel fyrst/ og Borger fleyre/ Af hans Ætt Heided flest/hallda Meñ være.
Sem Noa son/var Fader Ebers Ættar/ So vrdu myklar Þiod

Þiooder þess Kynþættar.
J Versum eige kañ/ þeirra
Att opp telia/ vill nockur vel
þad giøra/ vid mun duelia.
Folked kom margt af þeim/
og myklar Þioder/ þad dreifdist
vt vm Heimeñ epter Floodid.
Drottiñ veittu oss Børn/ og
øllum vorum/ huar vier edur
vor Børn/ vm Heimiñ førum.

XI Psalm.

Ton/ Natturañ øll ꝛc.

Kiod øll eitt hafde Tun
gumæl/ Took sig Mañ
fiøldiñ samañ/ Turn ad
byggia sem takast skal/ til ferd
ar alle i Himen/ DRottiñ þad
sa og sagde þad/ su Þiood mun
Boñ afrañ

eptram hallda/ oþan þorum/ad þui giorum/ eitt Tungumaal margþallda,

Þañeñ hindrade þa vor Gud þeir vrdu aþ ad læta/ Eingiñ ſkilde huad añar baud/ aþ þui ſkal Babel heita/ Tign DRott ins var vid Turneñ þar/ og Tungumaaluñum ſkipte/ Enn Moñum þm/vm vÿdañ heim/ vtdreitzde hañ þar epter.

Fra Sem z allt til Abra ham/ Ættlider tiju voru/ Nuær med ſitt Folk vr Chaldea kom/ til Canaans Lands þa pooru/ Sara og Loth þar eirniñ vt/ aþ Naran med hm geingu/ þra Eignarlood/ Ættmoñu z Þiod Ord Drottins þar vm feingu.

12 Pſal.

XII Psalm.

Ton/ Vare nu Gud oss ecke.

O Herrann mællte Abram vid/ aþ þÿnu Lan de skallt fara/ þier skal eg veita þar til Lid/ þu skallt blessadur vera/ aþ þier mun koma. Þiodeñ flest/ þar aþ verdur Rapnprægur mest/ þig skal ei Blessan. þuerra.

Eg skal blessa þa blessa þig/ Enn bolua þeim þig Lasta/ Vita skallt Gud þiñ vera mig/ Veite eg þier Adstod besta/ og allar Heimsins Ættkuþslet/ eþlauſt skulu blessast i þier vid þig vil eg Trygd festa.

So foor Abram med Ætt ⁊
Aud/ad Sichim j Canaans la
nde/ þar byrtest honum aptur
Gud/ Eñ ad nyu þa loþande/
Þetta Land sem ertu j/allt vil
eg gieþa Sæde þui/sem aþ þi
er er komande.
Abram bygde Alltare þar/
añad hia Bethel lyka/ þa hũs
Landtialld j þeim stad var/þar
villde hañ predika/ vm DRott
ins hædsta heilagt Naþn/ ad
honum þiñest eingiñ jaþn/sem
so verndar hañ veyka.
Hañ foor vt j Egypten þa/
vndañ Hallære þlædur/Sara
bad hañ þar seigia þra/þad hũ
sie heñar Broodur/ hugde/ þm
lyist a hana vel/Nuör veit ne
ma

ma mig slae j Hel/Ep vita eg
heñar er Madur.

So skiede z þa Saraj kom/
sækia liet Konguriñ hana/ vis
se þar ecke añad vm/ eñ eignast
mætte væna/Gud plægade hañ
og allt hans Hws/hier med va
rd Sara aptur laus/So vernd
dar Drottiñ sijna.

XIII Psalm.

Med sama Ton.

O foor Abram Egypten
fra/aptur mz sijnu Lide/
Stor audugur var ordiñ
þa/ j Bethel kom þar Gude/
adur hafde Alltare sett/ z vm
hans Nafn predikad riett/z gi
eck so fram med Fride.

Loth hans frænde j ferd vat
med/þeir þiølda Kuikfiar aat
tu/Landed var þraungt og þullt
med Fied/fyrer þad skilia mætt
tu/ þeirra Fiarhirdar þratta
vm Beit/þui kaus Loth j So
doma Reit/og skildu suo med
Saattum.

Drottin̄ eñ byrtest Abram þa
og þetta vid hn̄ ræder/þar þu
allt Landed yfer ad sia/sem eg
gaf þynu Sæde/ fra þessum
stad j alla aatt/eignast þu Ca
naans Landed gott/sem þig og
þyna Ætt þæde.

Eg vil margfallda suo þitt
Saad/sie þess þiølda so vared/
sem Mollдardupt vppfylle þ/
þegre Landed sa Skare/Abrams
fyr

for so til Hebron heim/ hann
bio j mykla Stadnum heim/ z
bygde þar Drottne Alltare.

XIV Psalm.

Ton/ Oviñanleg Borg er.

HAd skiede ad heidner hiell
du Strijd/ huorier moot
ødrum koma/ Kedorlamor
med myked Lid/ mæter þeim af
Sodoma/ Sigurin sokte hañ/
Sodoma yperuañ/ fellde Lid eñ
tok Fied/ flutte Loth þadan mz
burt þoot eñ Borg liet koma.
Þa Abram þromur þetta spyr
þad hans Broder var tekenn/
E'skañ knijr hañ ad ei sie kyrr/
Alltyar Hoop siñ mykiñ/ meir
eñ

enn þriu Hundrud Manns/
Meñ heima borna hans/þann
þessa Hermeñ þliott/þiell yþer
þa um Noott/Heidiñ Hoopur
var rekinn.

Nañ fellde Lid eñ Flootkañ
rak/Fiarhlute took þar marga
& þui Folke ǭ hiñ madur took/
ølluj kuñe ad biarga/ Loth/ allt
hañs Folk og Fied/ frelsade hñ
þar med/ sio kom j Kiærleik
þa/Kongur af Sodoma/þagn
ar þar þyrr nam sorga.

Nañ baud Abram þañ allañ
Aud/eñ bad sier Folked giefa/
Eñ Abram kuadst ei Þueing
nie Praad/ef þessu vilia hafe/
Sa mæte Melchisedech/a mote
Abram gieck/ bar Vijn og Br
aud

Brauð til hans/Blessan Guds Kieñemans/ pieck Abram þar a ꜳnñ.

Sa var Kongur af Salem Stad/ſañur Guds Kieñemadr/ ſo vid Abram hñ ſagde z bad/ ſiertu af Gude bleſſadur/ Sial þinn Gude ſie loff/ Sigur ſlijk añ þier gaf/ Abram tijundade/ apfur honum ſitt Fie/pieck ſo Guds Mañe gladur.

XV Psalm.

Med Himna Lag.

Yfer þetta eñ leid ſo þr am/ Ord Drottins ſkiede til Abram/ Ottaſt eckj eg er þijn Laun/ og verndaþig i hvorre Raun.

Nañ

Hann spyr Herra huad giefr tu þu mier/ vor Heimenum eg Barnlaus fer? Sonur mijns Þions mig erfa ma/ þ þyst öng vañ Nidia eg sialfur a.
Herrañ suarade suo ei skier/ Son skalltu þa sem þig erfer/ Sa kiemur Lijfe sialfs þijns af/soddan beuijsing þar til haf.
Statt upp og teldu Stiorn urnar/ strax reiner ad þier skyst om þær/eg vil margfallda so þitt Saad/ Sia ei mun hægt ad telia þad.
Abram Drottne vel trwde tr aust/og til Riettlætis þad reik nadest/ Eñ Herrañ sagde eg er sa/ē vt leidde þig af Chaldea.
Ad eg giefe til Eignar þi
er.

ar/ allt þad Giarda Land sem
nu sier/ Eñ Abram spyr huar
er þad Teikn/ eg reyne med/ þ
sie myñ Sign.
Herrañ sagde/ Kw/ Hrwt og
Geit/ haþ til myn og sie huørt
þrevett/ Turtel Dwfu og Un
ga med/ Til Offurs ber fraȳ
þetta Fied.
Og Abram þetta allt. fraȳ
bar/ j tuo hlute þui skipte þat/
sīn Fugleñ vppa setteſt huørt/
samt raf hñ þa jafnt odt j burt
Myrkt vard og Sooliñ vnd
er rañ/ Otta myklum slo þa yf
er hñ/ Suefnþunge fiell yfer
Abram/ j þui sialfur Gud til
hans kom.
Sagde eg læt þig vita vel/
verda

verda þÿn Ætt framande skal/ Illþyde plægar þÿna þar/ Þi od j heil fiogur hundrud ar.

Eñ eg vil hegna þÿns Folks þa/ þeir bara ryker Illum fra/ Og þu skallt bara j Fride heim/ til Fedra og hvijlast med þeim.

Þar rauk sem Ofn og Elld ur brañ/ Offur styckium þor færde hann/ Abram bieck suo Teikn uppa Giøf. Almættug ur Gud þier sie Lof.

XVI Psalm.

Son/ Jesus Guds Son E. Arai Abrams Kuiña/ O prioßem. Nygraun ber/ af þui gaf Ambatt sÿ na

na/ Agar hm̄ med sier/ hugd=
est þar fyrer þiggia/ þad hun
mætte vppbyggia/ og sitt ala
Born hier.

Agar odladest Gietnad/ og
stærde sig af þui/ myken̄ gierde
sier Metnad a mote Sarai/
þar fyrer þiade hun hana/ þa
hlaut Agar ad rym̄a/ allt vt
af Borg og By.

Vt a Eydemork flyde/ og
sat hia Brun̄e þar/ Einge[illegible] Gu
ds ad þui gæde/ ad hun Sorg
ande var/ Baud hen̄e heim ad
fara/ hlyda Sarai vera/ sem
þeirra vernu var.

Nan̄ sagde Son þu fæder/
sem heiter Jsmael/ þitt fiolgast
þar af Sæde/ þad varla teliast
C skal

ſkal/ Nañ verdur mykell Mad
ur/a mote ødrum reidur/Sorg
þyna ſa Gud vel.
Nun ſagde ſañarlega/ſiſd hef
eg Drottiñ hier/ ſem vor Ang
re og Trega/añ mier/eg til ha
ns per/Sydan Dol hū Iſma
el/ og þad tekſt henne þa vel.
Nerrañ Neidur ſie þier.

XVII Pſalm.

Ton/ Oſſ lat þiñ Anda ſtyr.

Þa Abram Hundrad ara
hartnær þui gamall var
ſagde Gud eg vil giøra/
ſtrugt vid þig Sattmaal/ Ver
tu algiørdur æ mier hia/ þig
ſkal eg miøg margfallda/ þram
þiell

Þiell hann platur þa.
Gud sagde vid þig giøra/ gott vil eg Sattmals Ord/ Fromur Fader skallt vera/ Fi ølmenis hier a Jord/ Kongar sklu ꝛ koma aþ þier/ Abraham skallt þu heita/ mykels piolda Fader.
Vid þig og so þitt Sæde/ Sattmalan giøre eg min/ og vid þyns Sæds Aþþæde/ eg skal þess Gud og þinn/ Eilyþt er þetta Aastarband/ og en til Elskumerkis/ eignast þu Cana ans Land.
So skal mitt Sattmal vera/ sem stadþast halldast maa/ Eg bifel ad umskera/ allt Kall kyns ydur hia / Þad a ydar
Ee ij Nollds

Nollds Yfirhwd/ Elsku teikn
mitt og ydar/ er þetta Sattmmals Bod.
Aull Sueinbørn vm skal ske
ra/ ei þo strags þa fædast/va
gð ma med þessu vera/viku skul
lu hreissast/ Attunda Dag þa
umskera skal/ Afars fra Ætt
aþrimæst su ovmskorna Sal.
Heima Præll og tilþeingiñ/
umskerast lijka mæ/ þui Ovm
skoriñ eingiñ/ydur skal hwa hia
læt þañ skilia vid þijna Ætt/
sem þorliet miñ Sattmala/
hañ fær vel Nefndum mætt.
Þijn Kuiña hun skal heita/
hiedan j fra Sara/þui vil eg
heñe veita/veglega Blessan þa
Su skal fæda eiñ Son j Ne
im

im̄/þar skulu myklar Þioder/ꝛ
Kongar koma aꝼ þeim.
Þa ꝼiell Abraham ꝼlatur/ꝼr
am̄ ꝼyrer Gud a Jørd/hn̄ sagde
Allgarkætur/þa heyrde soddan
Ord/ skal eg suo Gamall eiga
Son? Og mijn Særa er Nij
ræd/ mun hier til vera von.
O Herra læt Jsmael/ liꝼa
vel ꝼyrer þier/ þar aꝼ gled eg
mig þa vel/þad er noog Hugg
un mier. Þa sagde Herran̄ þijn
Særa/þier skal eꝼlaust Son
ꝼæda/Jsaac heite sa.
Wid hn̄ og Folk hans ꝼleira/
ꝼeste eg Trwskap vel/ Eg vil
þig ꝛ Bænheyra/vm þin̄ Son
Jsmael/Aꝼ honum koma tolꝼ
Høꝼdings men̄/eg vil hn̄ miøg

margþallda/bæta til blessan eñ.
Eñ mÿns Sattmaala Giæde/
munu stadfest og klar/ vid son
þañ Sara fæder/sialf þier ko
mande Aar/þad skal vera j þe
tta Mund/ hañ liet þa af ad
ræda/vid Abraham vm stund.

So liet Abraham kalla/allt
Kallþolk saman þa/vmskar sig
og þa alla/er honum voru hia/
Þrettan Aara var Jsmael/ A
braham nær Tÿrædur/ þetta
gieck þañeñ til

XVIII Psalm.

Ton/ Jesus Christus a K.

Nu hÿrtest Drottiñ Abra
ham/ j Mamre Dal þar
til hans kom/ sat j Tia
lld

sło dyrum sÿnum/hañ leit vpp
þa/og þria Meñ sa/þeir voru
sagnvart honum.

Hañ porniam þad stoor Herr
ar sie/Heibrande þa og þiell a
Knie/baudst Fædu þeim ad be
ra/Og Fætur þuo/þeir sogdu
so/ã þu mællter mætt giera.

Sÿdañ talade hñ Saru til/
sæk strags þria Mæla Hueite
Miøl/Baka þu Braud og hu
oda; Af Hierd took hañ/ eiñ
Kalfs peytañ/liet strags slatra
og sjooda.

Þetta tilbwed þ stoft praññ
ber/ fyrer þa lÿka Miolk og
Smior/vnder Eik þeir sig set
tu/hañ stod þar hio/og horþde
a/ heilager medan neÿstu.

Þeir spurdu/huar er Sara
þijn? suarar/hun gieck j Tiall
ded jnn/Herran hm̃ þa loþar/
liþe eg til/ enn koma vil/ þa
skal Sara Son haþa.

Sara þetta heyrde og hloo/
Herran spyr þui hũ giørde so/
Eñ hun vard hrædd ꝛ þrætte/
þa sagde hañ/allt verka kann/
eiñ Gud med sijnum Mætte.

Meñerner geingu þadan þa/
þeir reystu Veg til Sodoma/
Abraham þromum fylgde/Gud
votter hañ ad vera Þañ/ sem vi
ta Erended skyllde.

Med þui øll Veralldar Þi
od skal/efalaust j honum blessast
vel/og mun Ætt siñe bioda/va
rdveite miøg/miñ Vilia ꝛ veg
vila

vika sig j þui Svoda.
Gud sagde hroop af Sodoma/ so og lijka af Gomorra/ hlyt eg mykeð að heyra/ Ofan þui þer/ að vita eþ er/ Illskan suo mykel þeirra.
Þa mællte Abraham Herrañ við/ Þu Heilagur Riettlaate Gud/ sem dæmer Verollð tijða/ Hijn Börn þar good/ med illre Þioð/ ei lætur straffeð lijða.
Eþ þar kinast fimtiju þeir/ Froomer Menn sem gott elska meir/ enn illt Athæfe þeirra/ Stad/ Sodoma munt Hyrma þa: það (sagde Gud) skal vera.
Abraham sagde Aska og Rið er eg sem tala Drottiñ við/ Eñ eþ þim̃ eru færre/ Villtu aþmá
E v Stad

Stadena þa? Nei sagde Nerr
ān kiære.
Abraham kier aptur til hūs/
Ef þar kan þiorutiju Mans/
Gott hia þeim Bondu ad ve
ra? Gud sagde enn/ þiñest þeir
Menn/ þa skal ongua Neÿnd
giora.
Abraham sama opt pram̄ bar/
Enn ef Tuttugu þinnast þar?
Þa sagde Nialpar Herra/ Ef
þiñest þeir/ eñ skule meir/ allt
Landed niota þeirra.
Abraham/ bad og eñ pramm
ber/ O Herra Gud ei reidstu
mier/ Ef þinnur Tiju froma?
Herrañ ansar/ þinnest þeir þar/
Þa skal eingiñ Neÿnd koma.
Endade þañeñ Ord med þe
im/

um/ Abraham þerdadest til sijn
heim/ Nunum kom Hepndinn me
sta. Gud/ iller Men/ þier glog
ma eñ/ gegnum Christne Endur
leysta.

XIX Psalm.

Ton/ Nu bid eg Gud þu.

AD Apane komu Einglar
tueir/ j Sodoma Borg
voru þeir/ vr Stadar Por
tie Loth þa leit/ Loplega Men
i betur veit/ Nñ a goda Giest
isne pres/ Gestugum baud str
ags j sitt Hws/ took þeim med
stoorre Virding vid/ Beglega
Giorde þeim Maalltijd.

Fyrr enn til Sængur bered
var/ Flockur Mana vr Borg

 kem.

kom þar / umkryngdu Hus eins
kroþdu Loth / Komu men̄ skyllde
hann lata vt / hrika ad kuelia
hn̄ med þeim / Helldur bad Loth
ad Dætrum Tueim / Giordu
huad sem þeir girntust a / Goo
da Menn skylldu kyrra sig.

Allt vid þetta Olmudust me
ir / vpp villdu Hursed briota þe
ir / hiner seildust ad iñan vt /
hn̄ til sijn toku þroman Loth /
Illþijded þyrer vtan þar / allt
med Blindne þorsleiged var /
þalmande þreifter þoru heim /
þeingu ei giordan̄ skada þeim.

Þesser Menn sogdu þa vid
Loth / þu mætt kalla aþ Stadn
um vt / Ætt og Maga s̄ ættu
hier / ockur aþ Drottne boded er /
for

Þotbiarfa þeñañ ſtoota Stad/
ſitæfſkapur þeirra gioter þad/
Vidlum Dætra Loth byrte þra
broſande ſkvolka Rædu þa.
Snæmendis budu Einglarn
er/ad Loth med Kuiñu flyte ſier
og Dætrū tueim æn duala ſinar/
ſuo deydeſt ei med Jllum þar/
ſem Loth giørde þui ſeinkun a/
ſialþer toku j Nønd hans þa/
leiddu aþ Stadnū øll þau vt/
æſtar Drottins hñ meſt ad naut.
Þeir ſøgdu/þar a Fiall vpp
nu/ þordaſt ad lyta aptur þu/
vert ei a lægu Lande hier/Lyþ
ed koſtar eþ ei burt þer/ Ei ſo
miñ Nerra ſagde Loth/ Siaa
þyrſt eg þinnar Giæſku naut/
hier liggur nærre eitt lytid Vg

leiß ad eg biarge mier þar fr
Herran sagde þar þa þar til/
þessa Boon eg þier veita vil/
fordadu þier med ßlijte greidt/
fyrre kann eg ei giora neitt/
þad Plaß kallast sijdann Zoar/
þui sa stadur suo lijtell var/
Sooliñ gieck vpp þad leite
vm/er Lotþ j staden Zoar kom
Drottinn liet rygna Drottne
fra/og detta yfer Sodoma/aß
Himne Bæl og Brennesteim/
Brann þar þa Skepnann þu
er og ein/Myssen/Audæpe/Fo
lk og Fie/ fordiarßadest j Gu
ds Reide/ Lothe Kuiña a sinn
Lystegard/ leit aptur ad Sallt
steine vard.
Abraham gieck vt j þañ stad
leiß

sem ædur fyrre Drottinn bad/
kuñe þar glögt og giörla ad sia/
gusa upp Reyk af Sodoma/
Loht þor þa aptur af Zoar/ecke
þorde ad biwa þar/ Helldur J-
bwd a Fialle þær/ promut med
sÿnar Dætur tuær.

Systurnar rædduſt saman þa/
sañlega er einginñ Jordu a/ er
nu kueike med ockur Sæd/ eg
sie Naudsyn og besta Rad/ ad
Giefum Fødur ockar Vÿn/ suo
af oss mætte kueikast Kyn/ hañ
laa med siñe huoria Nott/ hon
num til og fra leyndust hliott.

Þañeñ feingu friofseme þær/
vid Fødur sÿnum bædar tuær/
Moab ætte su elldre þa/ Jll
Heidiñ Þiod kom honum fra/

Amon

Amon þærdde sic yngre slæg/ slik var hans Kyn til Christi Dags. Illa luckast Ogndlig Rad/ Almaattugur Gud veit oss Naad/ Amen.

XX Psalm.

Ton/ Skaparisi Stiarna.

Ad piell sno til ad Abraham eñ/ af Hebron flut te Bustad sinn/ og bioo Bilendur i Gerar/ þar Abimelech Kongur var.

Abraham sagde i þeim Stad/ eins og hañ Saru fyrre um bad/ hun skylide nefnast Syster sijn/ sannlega annars giellde eg þijn.

Kong

Kongurinn tok Saaru ad sier/
Syster Abrahams trude er/ Gud
byrtest hønum og hørdu hiet/
so hann af Asetningenum liet.

Abimelech auitstade miøg/ A-
brahams Rad so Naskaleg/ hep-
de eg Slæp med Syptre drygt/
Gud munde hafa straffad slijkt.

So þorsuarade Abraham ꝥ/
Eg meinte Folk j þessu Stad/
ei munde Drottinn ottast vel/ ott-
adest mig þui slæe j Hel.

Abimelech gaf Folk og Fie
froomum Abraham og sagde/
þetta gief eg til Eignar þier/
j þessu Lande bw hia mier.

Saaru Kongurinn sagde og til-
sia/ þijnum Brodur eg giefa vil/
þusund peninga ad þu fiert vijs

þessu

þessu ei optar yþertys.

Sie þyn Nulda Andlit þu
ns Mans/ hia øllum Mœga
sierhuers Lands/hun hygnadest
vid Aminñing þa/vr þui sagds
hun riett þar þra.

Abraham bad þa Wøstann
Gud / Abimelech ad suipta
Naud/þui soddan Nefnd þyrer
Saru bar/ sierhuort Moodur
lijþ tilluft var.

Huer sem þetta heyrer og les/
hañ skyllde bidia Drottiñ þess/
ad geyma sig þra Synd & pijn/
Sonur Guds Jesus giæt þu
mijn.

XXI Psalm.

Son/Fader vor sem a Him'

G Herrañ vppfyllte sijn Ord/ Sliett ad Barne Saara vard/ olldrud var mieg. þa Ol son þañ/ Jsaac var ad Nafne hañ/ Hundrad Aara Abraham var/ vngan son siñ þa hañ vmskar.

Saara mællte Gud hefur mier/ giort eiñ Hlaatur ad þañeñ sker/ eg legg so gomul Barn a Briost/ brosa Meñ nær þeim er þad liost/ huor hefde þorad Abraham/ adur seigia huad nu kom framm.

Briostskilnadar Dag Jsaacs/ Abraham giorde Veitslu strax/ Sueiñiñ vox vpp j sooma vel Saaru misþocknast Jsmael/ þa rak hun Agar vt fra sier/

Jsmael

Ismael lijka burtu þer.
Þetta mislykar Abraham/Eñ
DRottiñ baud þad gange fr'
am/lofade hønum ad Ismael/
Ætternis skyllde mota vel/ hñ
villde til med hønum sia/ Nev
var Blessan so mætte þaa.
Agar var Leigel og lijted Br
aud/ ad lijþga a suein j Hung
urs Nand/ villtest vt j Eyde
mørk þa/er Menn kølludu Ber
saba/Leigell var toomur eñ La
nded þurt/Langt fra Biargræ
de voru þau burt.
Hun skilst vid suein hia ei
ñe Eik/ Orskots leingd burt
fra hønum veyk/ Gud heyrde
Sueinsins Grææt ꝛ skræt/Good
añ Eingil þa sende vt/ sætañ
Brust

Brun̄ Agar fynde han̄/ sueiñ
iñ Naad fyrer Gude þan̄.

Nũ ox vpp j Eydemørk bio/
a ſinum Boga nærdeſt þo/ A-
gar þor til Egyptalands/ Sig
enkuiñu þieck̄ þar til hans/og
Gipte han̄ vid Neided Nolld/
Nuad ecke var hanns Foðurs
Villd.

Vm þan̄ Tijd Abimelech
kom/ ad binda Tru vid Abra
ham/þeir bader vñn Eyda þa
j þeim ſama ſtad Berſaba/ A-
braham Brun̄ ſiñ aptur þieck̄/
ſem vndann þyrr med raungu
gieck̄.

Þeir adſkildu ſo þeñañ þu-
nd /. þar plantade Abraham
Lund/ ⁊ predikade j þeim ſtad/
vm

vm Herrans Nafn/ vorn Gud filbad/ Vtlendur bioo hia illre Þiood/ Adstod Guds var med hönum good.

XXII Psalm.

Ton/ Fader vor sem a N.

O Skiede pramar su tijd kom/sialfur Gud reyner Abraham/ sagde/par og til Foornar tak/þinn Fastelska da Isaac/ Til Moria Lands vppa þad Fiall / sem eg med han hier vijsa skal.

Snema Morguns sig vpp took suo/med Isaac og Suein tuo/Elld og Vid hepdu eit nin med/ a þridia Deige sied han sied/þetta so pagurt Fiall

ed

ed eitt/huar þæter Gude Off-
ur heitt.

Dionimum sagde/eg þangad
þer/En þid med Asnañ bijded
hier/Sueiñiñ þylger mier Fia
lled a/Foorn med Bænum vid
giorum þa/ad giørdre Bæn og
Offurs tijd/aptur til yckar kom
um vid.

So tok hañ med sier Isaac/
og lagde Vidiñ a hans Bak/
Eñ hañ bar sialþur Elld og
Suerd/uppa Fialled þeir byr
ia þerd/O Fader sagde sueiñiñ
þa/ syn mier Lambed sem bren
na a.

Abraham sagde/O miñ son/
eg heþe þa sterka trw og Von/
Gud mune sia þyrer setre þorn

sñ Asetning hañ veit og vorn/
Alltare bygde i þeim stad/Ell
devidiñ hañ lagde a þad.
Þa batt hañ Jsaac son siñ/
sueiniñ lagde vppa Vidiñ/rei
dde til Noggs sitt Niallta sak
Nerrans Eingill kallade strax/
legg ei hønd a þiñ vnga suein/
og giør þu hønum eckert mein.
J þier vottar sig ægicet nu/
Elskann til Guds og stadþest
Trw/Abraham sa þar hanga
Nrwt/hñ gieck samstundis þan
gad wt/brende hañ i stijns Son
ar stad/so giedia dest DROttne
Oppnr þad.
Nimne kallade Eingill af/
Abraham soddan Nugnun gaf/
Drottiñ sagde eg sor vid mig/
sañ

sañlega skal eg blessa þig/ fyrst
þyn Hlijdne so allstor er/ þinn
einka Son ei sparader mier.

Eg skal margfallda suo þitt
Sæd/ sem Stiornur Himens
fiølga þad/ eda sem margañ Si
afar sand/ suo þad jûtake Cana
ans land/ þad skal eignast Þvi
na Port/ af þui fer Frægdar
Rykted stort.

Og Heims Þiodaña allt mañ
tal/ j þijnu Sæde blessast skal/
full er þijn blessan fest og tra
ust/ fyrst þu varst hlijdiñ miñe
Raust/ suo for hañ til Berſaba
heim/ sæmd og stoor Huggun
veittist þeim.

Þa friette hañ lijka so til sa
ns/ sæmd veittist Nahor Brød

 ur

ur hans/ Af Milcha fæddañ Aettlid hlaut/ aatta Syne hun fædde a Skaut. Suo breyter Gud vid sijna Þiod/ sie þier lof heiløg Þreñing good.

XXIII Psalm.

Med Nimna Lag.

SVa froma Saara sem hū bar/ sier a Bake full Nu hundrad ar/ sio og tuttugu eñ ad auk/ æfedøgum sijnum þa lauk.

Epter hana Abraham griet/ Af þui j riettañ tijma liet/ til Nethys sona j Hebron gieck/ Nel ler og Akur Ephrons fieck.

Alle Lands Mægur. lyste hū/ loflegañ Herra z Guds mañ/ sier

fierhuør liet og j liose þa/Leg
stad skyllde hañ giarnañ þaa.

Ephron baud hønum ad eig
nast þañ/Akur og Holler tuo-
falldañ/huørs Verd ad þullu
fanst þo vel/ Fiøgur Hundrud
Sylþur Sikel.

Abraham packar þetta Bod/
þo borgar þullu sem tilstood/
Akuriñ þra þui Eigu hñs var/
Andada Sæmu grooþ hñ þar.

A Akrenum stoodu Alldentr
ie/ og sa Hellereñ tuoþallde.
Aull good Nlotnan er Astar
Bioþ/ Almattugur Gud þier
sie Lof/Amen.

XXIV Psalm.

Ton/ Jesus Christus ad J.
D ÿ Sem

SEM Abraham sa ed
la Mañ/var hnygeñ
ad ecra Alldre/Aud
ugur mieg var ordiñ
hañ/aþ Guds blessan margþallo
re/vitsende þa siñ ellsta Þion/
eiñ Radsmañ þañ ypparsta/
vegna Isaacs j Konboon/Eyd
liet sier þar vm þessa/vid Gud
Himensins hædsta.

Sagde/legg Hønd vnder mitt
Bak/og sier med Vilia hreiñ
um/aþ Canaans Ætt þu ong
ua tak/til Eckta syne mijnum/
Til mijns Fodurlands þar þu
heim/þiñ þar mitt Slecktedyr
eina/ aþ Dygdamaña Dætrum
þeim/ duglega þa þu eina/og
Gipt Isaac hana.

Þion

Þioniñ spurde/ Eñ ef Stulk
añ/vill eige med mier fara/skal
eg til þeirra hafa hañ/ og hia
þeim læta vera? Abraham sag
de ecke ma/Isaac þangad fara/
þui Landed þad sem eg by a/
Eign mijns sædis skal vera/ þ
soor mier sialfur Herrann.
Gud sem Landenu lofade mi
er/lætur siñ Eingil gooda/ fr
amkuæma slijkt og fylgia þier/
Fulltynge þad mun stoda/ Eñ
ef hun vill ei hingad sig heid
arleg feria læta/eg skal þa visst
af Eydonum þig/ølldungis kuit
kañ læta/hñ soor j soddã mata.
Thiu Vlfallda tok med þad
trur Þion j Reisu sijna/ Dygd
arijkur so droo af stad/ Dyrgripe
Þui hafde

Hafde þijna/ allt til Mesopo-
tamiam/og so til Nahors Bor
gar/ hañ kom ad Brunñe klarū
bram/ Kuiñur soktu til Biarg
ar/vatn þangad mykid margar.
Hann sagde/O Abrahams
Gud/ eg bid mier þessa vñer/
þa hier kiemur ein Kueñsuipt
good/klært vatn ad sækia j Br
uñeñ/ Eg spyr huørt Skioolu
heñar mæ/ hreina til Muñs
mier bera/og hun seiger æstwd
legt jæ/ad eg skule suo giøra/
su eignest Son mijns Herra.
Og ef hun bijdur mier eirn
eñ þa/Vlfalldar mijner drecke
eg kañ af slijku vel ad siæ/ Ad
stod þijna z. þecke/þad mijnum
Herra eñ ad ny/ Astgiøf vilier
guo

andsijna/han med Ætt siñe upp
fra þui/alldrei mun slijku tijna/
ad miñast a Nꝛad þijna.
Og sem hn̄ giorde sijna Bæn/
so kom þar vt Rebecka/þ var
ein Pijka þyd og væn/ þeim
sokte vatn ad drecka/Dygdaryk
aþ Abrahams ætt/og var Bat
huels Dotter/ Vatned af Bru
ñe upp bar sett/Abrahams Þi
on so mætte/ þui hañ ad þessu
giætte.
Hañ spyr huert vegleg villde
sier/Vatn til Sualadryck's gie
þa/hun sagde ja miñ Herra þi
er/ hreint Vatn vil sækia oþ
an/i Bruñiñ og so Vlpolldunt
ollum strax vatna þijnū/Mad
uriñ sa ad soddan kom/oþ seiñū
Diñ Gude

Gude einum/ hann gladdest j
Huga sijnum.
Gullspaung væna gaf hann
og so/Godre Stulku vm Eñe/
Girniñ sette Armbringa tuo/
af Gulle a Hendur heñe/Hañ
spyr/Dotter/ huør er þijn Ætt?
Er Rum hia Fodur þijnum/
Man Ræd til þess mig giete
Nætt/ med Førunautum mijn
um/so af Godvilia sijnum?
Nun sagde hønu sijna Ætt/
sinn Afe Nahor være/ Milka
hefde sinn Fødur fædt/ þinst
Sleckted riett sem bære/ fram
at sagde vier høfū gott/ Nøg
rum ef girnest vera/ Velbodiñ
Giestur nu j Nott/Noog hef
um fram ad bera/Halm z Hey
til Reid dyra.
Sa

Sa þroome Madur þiell a
Knie/þyrer Gude og sagde/Lif
ande Gud loþadur sie/sem sæn
sa Blessan lagde/yþer min̄ Her
ra Abraham/huorn ei villt he
n̄e suipta/ heþur þui þært mig
hingad þram̄/hans froma Son
ad Gipta/ Kuen̄man̄e þeirrar
Ættar.

Þa þor Rebeck'a aptur heim/
og tiæde sin̄e Moodur/ allt aþ
Sendemans Ordum þeim/ og
Laban sijnum Broodur/ Gæþur
nar synde hier med hün/ hn̄ gi
eck til Man̄sins þroma/ sa stood
þar vid þan̄ sætra Brun̄/ Sæ
mdar rykum baud koma/til syn
þar hann a heima.

Nan̄ sagde kom þu heim med
 aller

mier/hæblessadur af Gude/þui villtu ecke vera hier/velkomin sierdu j Fride/ Abrahams Þion og alla hans Menn/ j Virding stoerre hafa/og þuode Fætur þeirra senn/ þeim Mat a Borded giefa/Næg Nuhlurum j ad sofa.

Madurenn sagde/enguann Mat eg skal til Munns mier bera/ fyrr enn med æru ecke þa sagt/ Aform mijns Frooma Herra/ Eg er sendur Abrahams Þion þann ædstur Gud blessade/ og gaf honum j Elle Son/ alla kyns Gæfur og Giade/ Gull Silfur/ Fie og Fæde.

Hann took einn sterkann Eid af mier/eg skyllde Son hans Ko

onge

anga/ Enn villi af Lands Kvinn-
um hia sier/ hann eignast læta
engua/ þui band eg skyllde hin
gad ferd/med Neidre byria min-
na/a sinna Fedra Foostur Jo-
rd/ad þa hans Syne eina/ til
Nanda Jomfrw hreina.

Framar sagde eg veit Gud-
minn/ allt þetta mun framkuæ-
ma/og lætur godann Eingil sinn
Adburde þyna sæma/ sa þier
Botuna greida mun/ gott Apo-
rn tekst ad vysu/Enn ef syna
vill ecke hun/ algiøra hingad
Reysu/þa ertu þo ann hneysu.

Epter þad reysta eg af stad/
allt ad þramkuæma þetta/ og þa
eg Gud hia Brunne bad/ad byr-
ia mier hid rietta/þad gieck til

epter Ordum þeim/sem eg bad
Gud mijns Herra/þui er eg ko
miñ til yðar heim/Erendid þr
añ ad bera/vilied med Sæmd
til svara.

Ef vid Abraham vilied þass
Vinattu læta standa/ þa vil
eg eiga a þui kost/ hans einka
syne til handa/Giesed Rebecku
ad hun sie/ Isaacs Kuinañ þr
oma/ Þui hañ a allt sijns Fod
urs Fie/ fullur med Dygd og
Sooma/hun mun til Heidurs
koma.

Fedgineñ suorudu so til þa/
sameiginlega er þetta af Gude/oss
ber ad seigia blijdlegt ja/ bwe
þau samañ j Fride/Epter Gu
ds Vilia gange þad/Goodann
Av:Ek

Avoxt mun vera/ þui kalltu Re-
beck'u þier ad/ Isaac hava ad
bæra/ Nun skal hans Hwsfreu
vera.

Þa Madurinn heyrde þesse
Ord/ þackade hañ Gude einum
þiell so lofande prañ a Jord/
feigiñ i Huga synum/ Sydañ
Rebeck'u Gefugur gaf/ Gull/
Sylfur og dyr Klæde/ Eñ þe-
im Landsins Avexte af/ Urter
og Jardar Giæde/ þieck sier so
gladur Fæde.

Aarla Morguns hann uppe
var/ og vill a Reisu syda/ Þau
toldu j hañ fesde þar/ um tyu
Daga eina/ Hañ sagde mig ei
hindre þier/ þui Herrañ Blesa
an stoora/ hefur nu lated hlotn

aſt mier/heim vil ſtrax apt fä
ra/ med hana til mijns Herra
Frooma Rebecku prietta ad
þa/ huert fara þangad villde/
hun ſagde þar til ſidlegt ja/ſo
þo ad heñe þylgde/Foſturmoder
ſem elſkar heitt/hier ad auk þer
nur þleyre/ſa Tilbuningz giect
þram greidt/gladur took hñ vid
þeirre/ ad hana Jſaac þærde.
Bæde Rebecku bleſſa þa/ og
biþala hana Gude/ſøgdu/þu fet
baſt þijnum þra/þo ſiertu j Dr
ottins Friде/Fiølgeſt þitt Sæ
de ætt þra ætt/ j þuſund Lide
marga/jñtake þad ſem ap þier
er fædt/þraung Hlidiñ ſtoorra
Borga/ Ovina ſiña ergra.
Þeu ſkildu epter þeſſa Bæn/
þę

Þo vijst med Kiærleiks Ecka/
so ferdadest fra sijnum væn/sie
mgiæta Rebecka. Isaac vt a
Akre var/ad giøra Kuølldbæn
heita/þā sa Folked kom mgiæta
þar/og vill heimleidis flyta/
þeckte og heim ried mæta.

Þegar Rebecka Sueininn sa/
Sijdkæpu vm sig vafde/ Þien
aren hermde honū j fra/huorn
ēn tilgeinged hafde/ Isaac gi
eck til hēnar hyr/og heim j Tiu
allð sitt leidde/Algiørdest þeir
ra Elskan dyr/Ecktaskapinn so
prijdde/ huort annars Rædum
hlydde.

Isaac hafde Harmad miog/
hingad til Moodur sijna/ sa
huarf honum strax Sorg og
Hug

Nug/saña Aast bast vid hina/
Merk Guds Adstod og Asett
Rad/er bronma Niona soomiñ/
sie Gude lof fyrer sijna Nad/
sunguñ vm allañ Neimiñ/æfen
legt/Amen/Amen.

XXV Psalm.

Ton/ Natturañ øll z Edo

Abraham Giptest aptur
þa/og ætte Syne bleyre
vijsar þeim burt Isaac
fra/þui øll hans Tign var me
ire/Skeink gaf hañ þeim/Eil
hiñ kom heim/hlotnadest Goss
ed niesta/þiñ Ættiñ hans þess
Gola Mans/eignadest Landed
besta.

Hans

Hans took ad folna Holld og
Blood/ hnignande Dag fra Dei
ge/ Þo leid so æt hans Æfenn
good/ i Dygdum folnar eige/ so
gamall var hann/ sa Heidurs
mañ/ Hundrad siotyu fim̃ ara/
Hieruistar tijd/ saddur vm sijd/
til siña mætte fara.

Isaac og Ismael hñ/ i Grof
til Saru leggia/ hafde fyrr
keypt til heñar þañ/ Heller/ nu
Legstad beggia/ vijst hafa þeir
hañ Harmad tueir/ Herrañ Isa
ac blessar/ Hiña ætter/ uppskrif
ast hier/ ecke syng eg vm þessar.

Rebecka ætte ecke Born/ Isa
ac bad vorn Herra/ hun fieck
þa Gietnad Heidurs giorn/ hu
arf burt su Angist þeirra/ þad
skiede

skiede so/hun Sueina tuo/sē
nu bar vnder Hiarta/ þeir hn-
ytlast vid/j hennar Kuid/ sem
hielldest vm tuo Parta.

Nun sagde/Mootlæte meir
eñ þyr/mier þyker nu a strýda/
Gud Almattugañ ad þui sþ-
yr/ huad ætte slýkt ad þýda/
Nañ sagde tuær/ stoor Þiooder
þær/þu ber vid Hiartad inne/
sem mootþrooast/til Þrauta fa
st/þo skal sigra sa miñe.

Su kom þa Týd hun Su-
eina tuo/ a somu Stundu fæd
er/ þann fyrra nefnde Esau/
af þui kafloðiñ være/a Skaut
ed kom/sa fyrre j Heim/hiñ va
rd strax fædast gieta/ og hiellt
vm Rist/ a hinum vijst/ hann

maa

maa þui Jocob heita.

Þeir vxu so vpp vnger meñ/ opkast var Jacob heima/ Esau Boga Jðkar siñ/ og Akra kune ad geyma/ Isaac hañ/ elskade Mañ/ i Atburdum var stærre/ Rebecka hiñ/ elskar Son siñ/ sem allt japnt var heñe nærre.

Jacob bioo til Riett ægiæt añ/ Esau kom Vegmoodur/ aþ honum villde eta hañ/ og þar vm bad siñ Broodur/ hañ sagde þa/ so lææt mig þæ/ sanna Frumgietning þijna/ og fest mier Eid/ hiñ ansar Neyd/ hier til krefur Aund mijna.

Esau suo siñ ædsta Arþ/ vid þyrer Mæltijd sellde/ margur A gyrnest meir eñ þarþ/ Magn laus

laus ad æfe fuollde/flepper þe
im Aud/sem sialfur Gud/Sa
lu hans villde gieffa. O Gud
lat mig/mest elska þig/og æf
enlega lofa Amen.

XXVI Psalm.

Ton/ Fader vor sem a Him.

ROttin sagde Isaac
til/eg þin Gud med
þier vera vil/þig skal
Blessa mijn mykla Nad/ med
þui/ad þu og allt þitt Sæd/
skal eignast þesse ægiæt Lond/
øllsaman fyrer mijna Hond.

Eg skal fast hallda Eidenn
min/ sem ædur bast vid Fodur
þinn/ ad Heims Þiodana allt
Mast

Mañtal/ i þÿnu Sæde blessast
skal/ og Mergd þess reiknast so
ad sia/ sem Stiarna þioldenn
Himnum a.

Þiñ Fader hann var blijdeñ
mieg/hiellt mÿn Bodord/skick
all og veg/hans Hiarta var ei
vid mig laust/ vel giætte hann
ad miñe Raust/þu ßær þess veg
na Nædar not/nægdar Blessan
og myked gott.

Þa bioo Isaac j Gerar/ aþ
þui myked Hallære var/Nefnu
de Rebecku Syster sijn/ so vel
adest þad Heidna fyn/meinte j
Hel sig munde sla/med þui hũ
var so væn ad siaa.

Þa Abimelech sea ser/þ hũ
hũs Ekta kuiña er/baud Vnd
irsaat

otſækum øllum ſijn/eckert ad gi
øra henē mein/ef nockur giører
annad hitt/af ſier bryte ſa lijfid
ſitt.

Iſaac ſaade Akur þar/ſem
Avoxt hundradfalldañ bar/ Dr
ottiñ giørde hañ Mektarmañ/
mykelega bleſſade hann/gaf høn
um: Fiæꝛens fiølda og Aud/
folk ad þiona z noglegt braud.

Þad øfundade Heided Hollo
hans Bruña fylltu vpp med
Molld/ ſo veyk hañ Philiſteis
fra/og flutte ſig til Berſaba/
Þa byrteſt Herrann hønum þar/
ſem hann vm Noott ſofnadur
var.

Sagde/ Eg er Abrahams
Gud/ottaſt ecke þo rater j Na
ud

ud/eg helld med þier aþ heitre
Nad/ heþda þig og blessa þitt
Sad/þu nytur Fulltrausts Fo-
dur þijns / Frooma Abrahams
Þienara mijns.

Þa bygde Isaac Alltare/ a
Drottins Naþn þar kallade/
Kong Abimelech kom hanns
til/klæra Vinattu binda vill/
Herrans Magt offast/ hönum
þa/Neþnd meinte sig aþ Sterk
um þaa.

Epter Trygd bundna hñ þor
heim/hier sieſt ad Drottiñ er mz
þeim/ð offast hñ og elska vel/
eingenn giefur þa skadad Ku
al/ Herra gieþ eg sie blijdenn
þier/ Nialpa pra Illra Vall
de mier.

Ton

XXVII Psalm.

Ton/ Oss læt þinn Anda styr

Þa Isaac Ellenn beygde/ og hønum Slæpnadest Syn/ so til Esau sagde/ Sonur tak Boga þinn/ Villu dyr þardu ad veyda mier/ so ad ur eñ eg andast/ vtbyte Blessan þier.

Hier til Rebecka heyrde/ þui ᵭ Jacob elskade meir/ vmbrept ing a þui giorde/ allskiott þui til hans þer/ skipar hñ siñe fly te Ferd/ tuo Kid til Kostar sæke so til bræ Matgiord.

Jacob sagde eg ottast/ augiøst est Rœdiñ vond/ eþ hñ a þreyþ ar vottast/ olodiñ sie mijn hond/ Enn

Eñ Esau loden̄ allur er/ maa
skie min̄ Fader reidest/og Bøl
ve j Bræde mier.
Nun sagde/ hollum Raadum/
blyd sem eg lagde xt/ eþ hann
eþ huga braadum/ harda bodar
þierSwt/bitne a mier. su Bol.
van stryd/þar med þlijte til Ni
ardar/kom strax aptur med Kid
Nam sokte/hun saud Kidin̄/
heilagan̄ Kiett tilbiyo/Esau be
stu Klædin̄/færde hū Jacob
so/Loded Skin̄ vm hans Hals
og Hond/sniden̄ j mælltan̄ ma
ta/ teingslad med Tuin̄abend.
Nañ spyr þa han̄ bær Riett
in̄/huor kiemur nu til myn? Ja
cob ansar Frumgieten̄/ Esau
Sonur þin̄/vel tilreidd er myn
E Wille

Willebrand/rijs vpp/et og mig
blessa/eins sem þu sagder þad.
Min Son' þu hefur þeinged
Napp þetta ÿpred skioott/huar
nen gat þad so geinged/j Satt
þuer þijnar þlioott? Nu suarar
þinn Gud aþ goodre Rꝛad/liet
Dyred til myn tena/ þui kiem
eg so þlioott med þad.
Nond liet han þa fram riet
ka/huoria strax lodna fan/ At
ferled vndrast þetta/aþ þui so
mællte han/Rodd Jacobs hey
re eg hia mier nu/enn hitt sem
eg aþreyþa/eru Hendur Esau.
Isaac en nam prietta/Eþa
blanden j Lund/Er minn Son
Esau þetta/sem ad mier rietta
Hond? Hier til suarade Jacob
Jag

Ja/ſuo af han Riekken rauda/
Braud og Vijn braſt ei þa.
Sin elſku Son han kyſte/ſæ
kan Klæda Ilm þan/Lijps Bl
eſſan ſijdā lyſte/langgiædre yfer
han/ ſagde mijns Sonar Ilm
ur er/eins ſem af Akre Græn
um/ſem Drottins Bleſſan ber.
Himenſins Bleſſan hyra/hag
kuæma Dogg j tijd/ og Jardar
blomgan blijda/bid eg þier ve
ite Gud/Nægdar Viſter med
Vijn og Korn/ þier ſkulu Þi
ooder luta/ og þinar Moodur
Börn.
Huor þier bøluar j Bræde/
bøluadur vere han/ſa edleſt ſæ
mu Giæde/ſem þier Bleſſunar
an/ ſem Iſaac hætte Ordnm
E ij þei/

heim/gieck Jacob wt fra hon
um/eñ Esau kom heim.
Nañ tilbioo Riettiñ heita/
og hapde þangad jñ/ sagde rys
vpp ad neyta/ aþ Veidiñe Fad
er miñ/ Og mig so blesse Aund
iñ þyn/ Jsaac ansar honum/
annar kom hier til myn.
Sa kom med kræsta Fædu/
so kostulega eg æt/ hñ er nu hæ
blessadur/ helldst þad og blýþur
satt/ Adburd þeñañ vyst vndra
mæ/ Brodur þiñ kom med Ki
ænsku/ kipte þier Blessau fra.
Esau Angred beit a/ ansar
Grætande fast/ hann maa vel
Jacob heita/ j Negdan þad vor
ast/ Tuisuar hefur Foottroded
mig/ Fyrst næde Frumgietning
miñe

minne/ sijdan liet blessa sig.
O Fader lát mig eirnen/ od last Blessan af þier/ ei mun o-nyt su seine/ sest vpp og blessa mier/ Fader eg bid þu Blesser mig/ hñ griet med hördum Eka/ bad tydt ad blessa sig.
Nu sagde þu skallt hliota/ Heimile gott og feitt/ Lopts daggar lyka niota/ Lyfsbiorg skal nogleg veitt/ þitt Suerd giöre þig Herra hier/ þijns Br. oduro Ok munt briota/ med Nr. eyste af Nalse þier.
Esau epter þetta/ j Hel vill Jacob sla/ þad frieck hans Mo der ad frietta/ fliotlega ad skil de þa/ Jacob flijde og for af stad/ allt til Labans j Haran/ s.

þaug til fögdu þad.

Nun baud honum þar byda/ Vod til þess þeinge klær/ Neyd er Naskylldur strijda/ nu enn j Dag og Aar. Drottinn blessa þu Börnenn mijn/ ad þig ottest og elske/ og huørt sie annars Vin.

XXVIII Psalm.

Ton/ Til þijn H. Herra G.

Dur enn Jacob af stad gieck/ Isaac liet sig þinna/ enn meire Blessan af honum fieck/ og baud suo bære til sijna/ Attmanna j Mesopotamiam/ vid Moodurbrodur sinn Laban/ kostgiæfenn vel sig kynna.

Enn

Eñ sagde/ þu skallt eige þi
et/til Ecktaskapar þesta/neina
aþ Canaans Kuiñu hier/Kyn
vort er Folked besta / Labans
Dætur mætt eignast þu/Erleg
ar hallda sijna tru/so eykst þijn
Sæmdenn mesta.

Almattugur Gud ecke þig/
Avarte margfølld Giæde/eins
og Abraham syne sig/so ꝫ þig
ige þitt Sæde/og þu skallt la
nded eignast þad/sem Abraham
var fyrr loþad/Ja/þu og þijn
Att bæde.

Sem Esau þad þregna-kær/
þylltest hañ meire Bræde/ ang
rar þad Jacob er þeim kiær/
þau vñu honum bæde/Þui Gi
ptest hañ til hugmoods þeim/
E iiij Neid

Neidnu Bloode ſem ædur fur
im/ ſuo reitte hann þau til
Reide.

Jacob þerdaſt þra Berſaba/
þra Broduꝛs Reide þlwdur/ A-
giætt Plaſſ hitte eitthuort ſa/
vm Kuollded Gaungumoodur/
Sooliñ gieck vnder heit og hr-
ein/ hann valde ſier til Kodda
Stein/ og ſuaþ a honũ godur.

Pa veitteſt hønum Vitran
good/ vel miøg ad heñe gæde/
hañ ſa huar nockur Stijge ſtod/
ſtoor ſo til Himna næde/ vpp
og oþan Guds Eingla Sueit/
vm Stigañ Jacob ganga leit/
aþ goodu Guddoms Ræde.

DROttiñ eþſt a hans Enda
ſtood/ ꝛ þad vid Jacob ſagde/
Fedra

Fedra þiña er eg ſa Sud/ ſem
yþer þa Bleſſan lagde/ þu ſka
llt og eirneñ ødlaſt Nad/ Eg
vil ſem Dupt þitt fiølga Sæd
þier og þijnum ſo vægde.

Þijnu Sæde Auſtur og vcſt/
eg vil þetta Land gicfa/ Nord
ur og Sudur ſumer Hlut/ ſinn
ſkulu af þui hafa/ j þier og
Sæde þijnu ſkal/ þar ad allt
bleſſaſt allt Mañtal/ ſo ſket þad
ſem eg lofa.

Eg vil þier ætijd vera hia/
vardveita þig og leida/ j huar
ia ætt þu ferdaſt fra/ Fer þij
na ſafnann greida/ yfergiefa
þig alldrei ſkal/ uppfyllest mitt
Lofunarmaal/ Sueфne bra Ja-
cob ſijdañ.

Ey Nætt

Hann sagde Gud er stalþnr
hier/ samt kom mier ovart þet
ta/ O huad soddann Plass hei
lagt er/Himensins Ported riet
ta/ ecke annad enn Guds Hws
gott/ glegt heþur vitrast miet
j Nootte/ pad skulu þleire þri
tta.

Sidann took Jacob Gut
þn Stein þañ/so þar til Mer
kis gillte/Oleo klaru yþer hñ/
xot til Virdingar hellte. Þañ
Stad j huorium huggast vel/
heita lætur þra þui Bethel/hu
ar Gledeñ Hiartad þyllte.

Hann sagde/ Eþ þu hædste
Gud/hlijþer mier j Ferd miñe/
sun eingenn grande Eymd nie
Nauþ/eg skal þiona villð þin
ne

ne. Goodar Tijunder giallda hier/ Guds Þionustu Hws byg gia hier/ sitt Loff þitt alldrei linne.

XXIX Psalm.

Ton/ J Dag eitt blessad B.

JAcob ferdast j Austur ætt/ allt sem hradast kunne/ Fiarhirdara af Haran brætt/ med Hiord leit hann hia Brune/ þessa ad Laban þeg ar spyr/ þeir seigia hann bwe fyr/ j Haran vel man baga/ Jacob ansar aptur þeim/ opsneiña þier reked heim/ Hiord vær goo um Haga.

Og sem þeir rædast, soddann vid/ sia ad Rachel kiemur/ rek

 ande

ande sijns Fodurs Fie/Fundum
saman nemur/ hañ minnest vid
hana og griet/ hier næst giørla
vita liet/ Att og wtþor sijna/
Nū vellste Biarge Bruñe aþ/
sijns Broodurs Fie svo drecka
gaþ/vöktande Elsku Vina.

Rachel þoor sem hradast he-
im/Hugarglod ei kaþde/ aþ sijn
um frænda sagde heim/ sem til
geinged haþde/ Laban gieck sem
greidast burt/good Tijdendiñ ha
ade spurt/ad Systur son siñ þi
nde/ minnest vid sinn Frænda
þrosz/þylgde Jacob j sitt Hws/
Elskast þeir med ynde.

Laban sa ad Sueiñiñ var/
sañlega trwr j Hylle/ Manud
haþde þiongad þar/ þ þoor all
med

med Snille/Mællte/samt hø-
fiertu mier/so nauſkylldur/eg vil
þier/ greida kaup og gialldа/
seig mier huad þu sialfur kys/
sueita laungum ei mun Prijs/
anars sine ad hallda.
Jacob sagde/ sio Aar þier/
sijfellt vil eg þiona/eff þu gieff
ur til Eckta mier/Jngre Dott
ur þijna/Laban þetta linte beſt
Lopan þeirra var stadfest/ suo
lidu sio Aarin/fyrer heitan aſt
ar Il/ei þanſt Jacob meir þar
til/en fmer Dagar være.
Þa tok var lidest ætett Tijd/
algiora Nywſkap villde/ baud
Laban øllum Borgarlijd/ þui
Brullaup hallda skyllde/ su var
veitslan god z gilld/glader þara
E viſſ hugſu

J Huմlu vm Kuølld/Laban Lea
færer/ heimuglega til hanns j
Sæng/huøria Jacob took j Fa
ang/og meinte ad Rachel være.

Sem hañ ad Morgne vard
þess var/Viela stygdest Rædū/
Laban gaf honum giedþelle su
at/hañ giptast skyllde bædum/
vid þessa halltu Vikuna vit/
veþ suo hina a þitt Skaut/ sa
mt sig Aar Vist ad binda/Sod
van skyckan er hier ei/ad yngre
giptest þyrre Mey/þad liet Ja
cob sier linda.

Jacob Rachel elskade heitt/
eñ Ovirding þiell a hina/ Dr
ottiñ heñar læging leit/ Lijþs
Blessan liet þinna/ hun þædde
Ruben fyrsta Son/ þyrer þad
fag

sagdest hafa Von/ siñ Madur sig elska ætte/ seiger/ Drottiñ sier þa Neyd/ sem eg j stoorre Lagg ing leid/ hol mitt þañeñ bætte.

Rachel ætte eckert Barn/ Eñ aptur Lea fædde/ sagde/ Herrañ Nialpargiarn/ Heill þe irre mig giædde/ Sueiniñ nefn de hun Simeon/ sijdan Ol hiñ þridia Son/ Levi liet hñ heita Judam fædde hiñ fiorda brattt þÿrer þad lofar Drottiñ hætt/ er soddañ sæmd vill veita.

XXX Psalm.

Ton/ Adams Barn Synd.

Ed þui Rachel oprieð sem var/ Ðpund til siñ ar Systur bar/ Narm mætte

mætte hardan lijda/griet ⁊ bad
Jacob gieff þu mier/eg Giefu
ad lijka þae aff þier/eg dey añars
aff kuijda/Jacob reiddest þui an
sar hñ/er eg þa Gud sem skapa
kañ/Maňkyn aff Modur kuide/
hũ sagde Bilha Ambatt mijn/
eg bid ad verde Kuinna þijn/
ad hun a mitt skaut fæde.
Jacob sijdan snaff med Bilha
Son Dol hun gladdest Rachel
þa/Doms vegna Dan liet hei
ta/Nun sagde/Gud mitt hialp
ar Traust/ heyrt hefur mijna
Bænar raust/virdtest mier Nu
ggun veita/Añañ Son Bilha
Dol þar til/allt vid þetta glad
est Rachel/Nephthalim nefnde
þeñañ/og sagde/ nu er Syster
mijn

mīn/ſÿdur eñ eg j þeirre grein
Eg elſkaſt ÿber hana.
Þa Lea fornam ſoddan ſid/
ſÿna Ambꜹtt vid Jacobs Nl
id/Silpha hun lagde ſÿka/ og
Silpha fæddi epter þad/ einn
Son og liet hann heita Gad/
þui Strÿds adferd ma þÿkia/
Eñ fædde Silpha añañ Son/
Aſſer nefde þañ ſama hun/þui
Lea hroſar happe/Meinar/fÿrſt
Sÿner ſex af þeim/ſieu Jacob
fæddur j Heim/ad hañs æſt all
drei ſleppe.
Ruben vngur vel vaxiñ mañ/
vænt Dudaim a Akre fann/og
færde Modur ſiñe/Rachel vill
de þad af heñe fá/eñ Lea Gi
ædþung mællte þa/ ſamt erfu
j Agirnd.

Agyrnd þiñe/ noogustoort ecke
þiker þier/þu tookst miñ eigiñ
Mañ framier/Dudaim z vil
lt eiga/Rachel ansar j Nott hü
mœ(ef eg þad bæ) þier Soßo
hia/þu skallt þui kaupa meiga.
Sem Jacob heim aß Akre
kom/vtgieck Lea mote hønum/
sagde/ sick eg þig keipte/ Sa
ng j Nott vid mig saman haf/
Sonar mýns Dudaim eg gaf/
ad ei Aast þiñe sleppe/ af þe
im sambnnde Oliett var/Dol
Son/þañ neßnde hü Jsaschar
Friodsem vard eñ og bædde/
Son/z neßnde þañ Zabulon/
Sagde Gud heyrde mýna bon/
Goodre Blessan mig giædde.
Nun Ol Dootter sem Dina
hiet/

hiet/Dygdarÿk so aþ Batneigñ
liet/Herrañ ad Rachel hugde/
heñar giegnde so heitre Boon/
hun vard Olieff og þædde Son
Goþgade Gud og sagde/Droft
iñ toof burt mitt Brÿxle hier/
bøl z angur sem þungt a mier/
leiged heþur miøg leinge/ Jos
seph liet heita vngañ Son/ og
Drottiñ bad j þullre von/ad til
hans añañ þeinge.

Þad skiede og a þeirre tyd/
þa mællte Jacob Laban vid/
leyþ mier j Land mitt þara/med
Børn og Kuiñur j burt fra þi
er/hwa vil þar sem Ætt myñ/
er/Tÿma sie til þess vera/lniþ
mañlega Laban þa bad/lat mig
nu hia þier þiña Nad/z [illegible]

eñ framar þiona/med þier heþ
ur Gud mig bleſſad/mættu þui
ſialþur kioſa þad/ſem eg þier a
ad launa.

Nu ſagde/þu veiſt huernin
eg/heþe verid koſtiæþin mig/
ad vackta Eigu þijna/og huor
niñ DROttiñ heþur þig/ hā
Audugañ giort þyrer mig/ſem
greidde Gaungu mijna/Samt
vil eg framar þioona þier/ eþ
þu villt ſuart og þleckott mier
allt aþ Hiord ï Kaupgialldа/
huad þored verdur hiedan aþ/
huat til Laban gladur ja gaþ/
þui ſkyllde hañ behallda.

Jacob ſkilde þra þleckott Fi
ed / þærde burt þriggia Daga
leid/ſo allorei ſamañ ryñe/Ny
ſſur

ſtur Græncak aþ Nardſle took/ hier vid Platanus Kuiſtū ſook Popel trien ecke minne/ ſkooþ borkiñ aþ heim ſumſtadar/ ꝛ la gde ſo j Vatned þar/ er Fied atte ad drecka/ hellſt þo vm Fi arins Feinge tyd/ fegraſt Eld ed Nattturu vid/ þar Hierd ſin huijta Flecka.

So vard þad Fleckott Fied og Suart/ fagurt med ymſa Li te margt/ Jacob allt þetta atte langt ſkilde þad pra Labans Hierd/ og liet geyma ſiñ eigiñ Hiord/ huar hønum hentugt þot te/ ſo eignadeſt hañ þiølda Fi ar/ þleſt aþ þui ſem ſnemmbored var/ blotnadeſt jafnañ hønum/ Pionuſtuþolk og añañ Aud/ allt

gaþ

gaf Jacobe ſialþur Gud/ſo he
ldur han̄ med ſynum.

XXXI Pſalm.

Med ſama Ton/

SEM Laban og hans Syner med/ ſau Jacob hlotnadeſt Fied/ þrutna Giedemunet þeirra/Nerran̄ baud Jacob bu et þra þeim/ bw þig og þar j Land þitt heim/eg vil þyn ad ſtod vera/Kalla liet ſyſtnar Kn ēnur þa/komu til hu̅s þar Fie war hia/ langt vt j Niardar ha ga/og ſagde/Fader yckar er/ec ke ad veniu bragdhyr mier/ſm adur elſku Daga.

Akun̄ugt er þad yckur þo/eg
hefe

heþe þionad hønum med Tru/
samt hepur han mig suiked/ vi
llþe so Gagne gieta suipt/ Gia
lldeinu tjusinum skipt/ so mitt
ei yrde myked/ En Gud vtsen
de Eingel sin/ ad rædleggia mi
er hagnad min/ sagde/ oll sie eg
þijn meinin/ Eg er sa Gud sem
a þig leit/ j Bethel nær þu gi
ørder heit/ og þa þu Smurder
Steinin.
Nan sagde þar þu aptur he:
im/ j Fedra Land og bw hia þe
im/ Quad vilied hier til suara?
þær sogdu ockar Arþur er/ eing
en j Fødurs Nwse hier/ Frasar
vilium þui fara/ vid erum sell
dar ædur vtt/ enguan aþ Verde
nu þaum Nlut/ Fader ockar þui
eydde

eydde/þetta æleit ſa ædſte Gud
oſſ liet ÿlotnaſt vors Fodurs
Aud/ Fied til vor þra ħenum
leidde.

Jacob took allt ſitt Folk og
Fie/Flutningurin̄ ſo bweñ ſie/
ſig til ſÿns Folks ad þlÿtia.
Laban Heimile þareñ þra/Fie
ſitt var ħn̄ ad klippa þa/ ovart
kom ollum þetta/ Reidubweñn
til Reiſu ſtood/Rachel took ſÿ
ns Fodurs Skwrgod/ og þyrer
ollum dulde/leindt var allt þyr
er Laban þad/Leid ſteþndu þau
til Gilead/yþer eitt Vatn vm
Knollded.

A þridia Deige er þetta ſpyr
þa var Laban ei værdar kyrr/
hier took hiñ hugarbræde/ epter
Jacob

Jacob j ækiefð reid/vppa veig
hñ siodaga leid/A Næd Gilead
næde/ Gud hafðe honum sagt
vm Nott/hñ skyllde varast ne
ma gott/sie j þeirra Samræd
um/hñs Tiolld þeir sau huijt
og þijn/hia þeim vppreiste La
ban sijn/vppe a Gilead hædū+

Laban sagde huad hefur þu
giort/ sem Nertefnar nu flutter
burt/duldum mier Dætur mijn
ar/ Ei þurffter fordast ꝯ þui
mig/ecke hefðe eg hindrad þig
þo tæker Ruiñur þijnar/ Nelld
ur var mier j Huga. þad/med
Neidre bera þig af stad Hliod
þære lata hlioma/ꝛ kyssa mitt
þid vnga Lid/ adur enn Hiart
ficer skildest vid/ suo hefðum

F skiled

ſkiled med Soolna.

Favñſlega foorſtu med þig/ ꝥulleꝥldañ þar þu viſſer mig/ heim aptur ydur ad haꝥa/ Enn eg ꝥornam ſa ædſte Gud/ alvar lega j Giær mier baud/ good Ord ein þier ad gieꝥa/ Jacob ſagde miñ Meining var/ þu munder ecke vilia ad/ þær med Bornum burt ꝥære/ þeſſu gaf Laban ecke ans/ Vmꝥangaſt me ir ad Skurgod hans/ Týdugt burt tekeд være.

Jacob ſagde ſo ꝥiñ nu þitt/ eñ ſa ſkal miſſa Lýꝥid ſitt/ huor ſem þui heꝥur ſtoled/ þui hann viſſe þar ecke af par/ ad Skur goded hia Rachel var/ j Neye og Nalme ꝥaled/ Laban giorde ſier

ſier liett vm allt/lyka ſeinaſt j
heñar Tialld/hū ſat a Nalms
og Gode/O Fader reidſtu ecke
mier/ ei giet komed ad lita
þier/ Eymſtrud af Edlis Bl
Vode.

Ecke þañ Laban Aþgud ſin/
aþar reidur þa giordeſt_hinn/
ſieſt mꝛog a Jacob ſu iþe/ Huad
hef eg broted hellſt vid þig/
hingad a Leid þu ellter mig/a
mier leitar ad Dyþer Timdeſt
þo heil Tuttugu ar Trur og
godur Hirder þyns Fiar/ mi
og giætiñ vaka mætte/ Huad
ſem borſt borgade eg allt/vm iſt
þolde heitt edur kallt/ Or æde
myked alle.

Neþde mier æcke hlyþſ j Na
F ij ud

nd/heilagra miña Fedra Gud/
sem er miñ Hiaspar Herra/ og
med Rad launad mijna Tru/
mig hefder eplaust burtu þu/
Fatækañ lated fara. Þa mæll
te Laban þad sie af/ þui Folk
og Fie sem Gud þier gaf/ er
allt saman af mijnu/ Dætur e
lyka Dætra Børn/ Drottiñ vor
Gud sie ydar vørn/ hialpe hañ
þier og þijnum.

Ockar a millum eitt Sætt
mal/ ålgiort bindum sem halld
ast skal/ ei vil Ætt miñe Ska
da/ til Sættarmiñis sijdar me
ir/ saman bæru Griothrugu þe
ir/ giørdu sig þar af Glada/
Sialfum þeim kom og saman
þad/ sa stadur nefndest Gilead/
þad

þad heiter Minis hrœga/ Vin ættа ockar vel sie þest/ Vitne til þess er Drottin best/ huors ockur nu sier Auga.

Þu þerdast burt med Born min kiær/ breittu nu vel vid bædar tuær/ ei gipt þig ödrum þleire/ vinn mier þann Eyd ad vil ier þu/ vid mig og þær þost ha llda Trw/ so goodur Gud þad heyre. Jacob soor Eid og opp tade med/ epter þad hiellt hann þeim Maltijd/ Laban var uppe i Ottu/ kuadde sijn Born og blessar þeim/ med blijdu Giede snere heim/ suo skildu þeir i Sættum.

Jacob gieck sijna Götu ...
Guds Einglar mættu hanum
F iiij . þa

þa/hañ vard miøg Hiarta glad
ur/ og sagde Ruggun hlotnast
mier/ Nerbrœder Drottins eru
hier/ þui heite þesse stadur/ Ma
hanaim/ sa millde Gud/ er mitt
Hialpræd og þull adstod. Aþ
þessu eigum ad læra/ Gud ann
ast þa sem elska hañ/ eingenn
vondska þeim granda kañ/ hon
um sie eilijþ Æra/ Amen.

XXXII Psalm.

Ton/ Fader vor sem a Him.

IAcob sende Meñ vndañ
sier/ Esau baud ad finde
þeir/ og segde honũ sijna
Tign/ Soma/ gipting/ Rijkdom
og Eign/ seiged Jacob þinn
Broder

Broder og Þion/ þier sende Ris
ebiu og Fridar boon.

Þeir þundu Esau j Seir/ ap
tur til Jacobs komu þeir/ seg
du þiñ Brooder wt med Her/
oplugur kiemur a moote þier/
þiegnudum vier ad Fylgdeñ ha
ns/ þiogur Hundrud þad være
Mans.

Jacob harla miog hræddest
þa/ hañ sagde Gud miñ lijt hier
a/ Eg hefe Lofan Herra ap þi
er/ heim til Ættar ad þylgia mi
er/ þiolga mitt Sæd sem Siaa
var Sand/ siaa nu þitt eiged
Tryggdarband.

Drottiñ/ omak legur eg er/ all
ra Giæda sem veitter mier/ þa
Fodurlande eg þoor aþ/ ei hafþ
F tiij de

de nema þeñañ Stað/ Eñ nu
mig leider aptur heim/ audgað
heþur með Flockum tueim.

Eñ þramar bid eg Fader þig/
frelſa aþ Eſau Nenbe mig/ eg
hrædeſt byſtur Brooder ſa/ Bø
rn og Kuñur mune hel ſlæ/
ei minn mier þyrma helldur
þann/ hindra miñ Gud Aſetn-
ing þann.

Jacob mykla Mædu til byr/
marga Blvallda Fie og Kyr/
ſkyckar i Flocka Fiærkyn mar
gt/ þram̃ rækti Þionar huor ſiñ
Part/. huar aþ odrum Eſau
þann/ allt vid þetta Blijdkad
eſt hann.

Jacob var ſijnum Selſkap
hia/ ſuaþ ecke leinge aþram̃
pa

þa/ um Notteua plutte Foolk sitt allt/ og Fieb yper um Bat ned fallt/ Eiñ stood á Backa epter þar/ þa yper um Gotzed komed var.

Þar sa Jacob okiendañ mañ/ og so til Glijmu riedest vid hñ Orku neitte i Oiku þar/ alle þangad til ad Dagur var/ Jacobs mættur um Mradmarlid/ miog i Apsinum luradest vid.

Madurin sagde slepptu mier/sira vel um þitt/þui Dagur er/huñ mællte/ eg læt ecke þig/ vor Hondum nema þu Blesser mig/Herrann spyr Jacob heite ad/ honum an Dualar sagde þad.

Þetta Nafn soomer þier ei

 vel

vel/ þui skalltu heita Jsrael/
þu hefur glymt vid Gud og
Man̄/ gatst þo j nockru sigrad
han̄/ Jacob spurde hans Neite
ad/ hann sagde/ Vndarlegt er
þad.

Þat Blessade han̄ Jsrael/ O
huad hans Sæla nærdest vel?
Og sagde/eg hefe godan̄ Gud/
giorla sied og til Andlits sied/
Pniel heite su Neilog Jørd/
huar mier var so stor Wirding
giørd.

Yfer vm Pniel foor hann
fra/ fagurt took Sool ad skijn
ma þa/ Nalltur j Lære leid þo
aff/ Lægnade sa sem Gimstred
gaf/ Nuggun fer epter enn vn
dann Kross/ Almattugur Gud
hialpe

hialpa oss/ A M E N.

XXXIII Psalm.

Med sama Ton.

JAcob leit vpp/ Esau sia/ og piegur Hundrud ma ṁa hia/ hn̄ Barna mood er huorre baud/ hallda sig riett j settre Rod/ vndaṅ þeim gieck med audmiuk hoot/ Esau synst Broodur moot.

Siosinum siell hañ fram a Jord/ fyrr eñ þeir mælltu sam ann Ord/ sem Esau þa Aud mykt fañ/ vmfadmade og kyste hañ/ huor siell vm añars Hals med Græt/ heil giordest þeirra Brædra sætt.

Þenjur med Bernum bædar

tuær/blijdlega Esau lutu þær/
þar næst Lea med liuþleg Bø
rn/ Lotning giørande Sæmdar
giørn/seinast þau Jacob og Ra
chel/Esau leitist a Foolkid vel.
Hañ spurde Broder/Huar fyl
ger/Hoop Fiaar sendud a mote
mier? Jacob mællte miñ Her
ra Ræd/mig lát þiña/eñ eign
ast þad/mier ognade þitt Aud
lit strijdt/ enn þagna nu eg sie
þad blijdt.
Esau verst ad eignast þad/
eñ Jacob mykelega bad/miñ He
rra ovird ecke þu/ aþ mier ad
þiggia Blessan nu/ Esau took
vid Aurum þeim/og baudst ad
fylgia Jacob heim.
Jacob ansar miñ Herra þier
eige

eige kuñed ad þylgia mier/ ſiaed
mijn Born og ſeinþær Eign/
ſakt ma fara med lijted megn/
þerdeſt vndan til ydar heim/ eg
vil j hægdum þylgia þeim.

Suo þoor Eſau ſijna Leid/
ſakt a epter rak Jacob Fied/
allt til Suchots eñ epter þad/
j Sichims Borg hia Salems
Stad/ Akurland keypte ægiætt
þar/ alls vert Hundrad Penin
ga var.

Sem Land var keypt og lagt
vid Gialld liet hañ vpp reysa
þar sitt Tialld/ Alltare bygde
j þeim stad/ Almættugañ Gud
þar tilbad/ ſuo komſt hañ heim
j Canaans Land/ Krapt þyrer
Guds og Mættar hand.

XXXIV Psalm.

Ton/ Aþ diwpre Nrygd.

IAcobs DoottER Dina gieck wt/Dætur Land sins ad skoda/Nemorz Son Sichem hana leit/hun þieck ei sæmd ad ræda/ Nugæst vid vnga hafde lagt/ hana tok þui ad sier med magt/ og villde eignast gooda.

Sem hennar Fader heyrde slykt/hrygdest Osæmdar Efne/ j Brædra Lund þad laa so rýkt/ ad liotrar Vanvirdu hefne/Nemor þor þa fyrer sinn Son/ til Fodur hennar j Konboon/so Ar aff aptur lifne.

Þeir Neidnu Fedgar budu

boþ

boot/besta sem kuñu giora/ þet
ta Land eins og ockar gott/ yd
ar skal giarnan vera/ Brædur
sogdu sier linte þad/suo praint
sem Kallpolk j þeim Stad/ sig
liete allt Vmskera.

Sichem gladdest vid soddañ
Ord/sit heita Ast hañ knwde/
Vmskurneñ var strax a þeim gi
ord/ap þui hañ Brædrum trw
de/hans Elska var suo heit og
klar/helldur vill þola skurdar
Sar/eñ hñ slippe af Brwde.

Þa Borgar maña solleñ sar/
so miog bolgiñ vpp hlupu/Si
mon ꝛ Levi Suerdiñ klar/sijn
Nuøß j Reide gripu/ Nugar
hyster ap Nepndar Sorg/hreyste
lega geingu j Borg/ alla Vm
skorna drapu.   So

So komu Jacobs Syner þar
sokttu Nerþanged dyra/allt huad
i Stadnum iñe var/ wt til sijn
Fiemætt bera/oll Born z Kui
ñur eirniñ med/ Akra Grood-
añ og Naga Fied/þad alltsam
an var þeirra.
Jacob sagde eg hrædest hætt/
Nesþiod mune vppa falla/ nær
þetta fregnar þeirra Att/ þa
meige saman kalla/ Landsins
Mæga og myked Lid/ meigum
vier ei þeim Fiolda vid/ sino
eydeleggia oss alla.
Þeir sogdu skyllde þa Syster
vor/sem ein Portlyþis Kuiña
halldiñ þad munde Hormung
stoor/ Nesþnd var þui riett ad
viña. Sia hier Madur Saur
lifþ-

lÿþis giolld/ so kan̄ ad straffast
þesse Aulld/ Gud Drottin̄ giø
te sina.

XXXV Psalm.

Ton/ Guds Son j Grimum

Boð baud Jacob sin̄ Bu
stad han̄/ j Bethel setta
skyllde/ hvar ædur Næ
lægd Herrans han̄/ ab hreine ast
og Millde/ og sagde/ Gott All
tare giør/ Gude sem har Vit
radest hier/ Nær Esau Reide
bliþder þra/ Frelse þad min̄
nist æ.

Han̄ baud sijnu Heimile stra
ax/ Niagudum burtu fleiged/ ꝫ
þionad haþed hier til Dags/
huoria ei dyrka meiged/ hrein
sed.

sed og þuoed ydur øll/vm Klæ
deñ skipted suo giørvoll/Vier
þørum allt vpp j Bethel/ossge
ingur þad vel.

Mijnum Frelsara mier byr-
iar/sem mig aþ Náad vill stid
ia/vpp ad byggia Alltare þar
og so hñs Naþn tilbidia/þa tok
hñ allra Aþgude/ɀ Groop þa
nidur vnder eitt Trie/ Eirna
gulleñ og so groop hañ/ Osio
burt took þann.

Nrædsla kom yþer Heidenn
Lýd/a hann ei þordu ad stríjda/
Jacob med alla Ætt og Fied/
vpp til Bethel þoor sijdann/
Alltare bygde Agiætt þar/ ei
ns og honum befalad var/ De
bora andadest þar veyk/ er løgd
hia

hia Græt Syk.

Gud byrtest hønum apfur
þa/eñ meire Blessan veita/þui
sagde Deige þessum fra/ þu
skallt Israel heita/þiñ Gud er
eg/þui vil ag Nad/þitt blessa
og margfallda Sæd/ Folk og
Kongar fædast af þier/ piølde
stoor þad er.

Þad Land sem Fedrum þyñ
um stoor/þier vil eg giefa lyka/
Drottiñ upp fra Israel foor/
epter Samrædu slyka/Eiñ St
ein uppreiste Edlamañ/ Oleo
hellte yfer hañ/ Dryck Offur
fram bar j þeim Stad/og Gud
so tilbad.

Agiæt Rachel var Oliett
þa/Angred vill stryt til falla
eitt

einn Son bæddē til Ephrata/ ér Mēn nu Bethlehem kalla/ so þiakadest j þeirre Neyd/ þar ap beid hun stundlegan Deyd/ a Fostru Brioste barned læ/ Be nom hiet sa.

Jacob hefur j Harme þeim/ þo hættelegt Angred spenne/ vid þa Blomlegu Bethlehem/ hroed til Legstad henē/ þar yper sette Merke mætt/ til minnis þyrer alla Ætt/ vm þad so bioo med Elsku mest/ ad enn j Dag siest.

Nann ferdadest til Fundar þa vid Fodur sinn Isaac blij da/ Ellēveykur var ordenn sa/ andadest skēmu sijdan/ Hundrad og attatiju ar/ apstaded hafde

Sæinn

Sæmdar hæt / hanns Goþlign Syner groku hañ / Guds vtval da Mann.

XXXVI Psalm.

Ton / Kom Ande heilage.

Jl Sau Ættarlid / a hier ad skriþa / eg kiem þui ecke vid / vm Noþn ad kliþa.

Nañ ætte Nvsþrvtt þriar / af Heidnu Kyne / ill Þiod Edomi tar / eru hans Syner.

Nañ bio a Nædum Seir Nok dinge rijkur / Landed ei bæda ber fra Boodur vijkur.

Nans Ætt var Heided Lid / Niagude bidia / illt ætte cþtast vid Israels Nidia.

So

So komu af hans Ætt/Kongar sterker/ heidted Hofdingo
Folk mætt/Hertogar merker.

J Versum ei kan skrifa oll
Nøfn þeirra/Guds Folk good
Dæme hafa/gagn er meira.

XXXVII Psalm

Ton/Fader vor sem a Himne

Sem Joseph Aara seytian var/med sijnum Brædrum giæte Fiar/Necke hia Sonum Frillna þan/
þromur þesse ecke dylia kan/ sijnum Fødur þad sagde heim/sem
Umwondun misgiediast þeim.

Fodurmest Ungur þieck hann
meir/ Fromleiks vegna en aller
þeir

þeir/alldradur Jacob ætte þaß
aundkiendum Motle klædde hn̄/
Dþundeñ vex j hinum hord/
huertia vottade þeirra Did.
Þad skiede hn̄ j Suefne sa/
Syn/ og tiede þar Brædrum
fra. Mig dreymde ad vit a Ak
re vier/aller bundū huor Knip
pe sier/mijn Byrde vpp stod yd
ar hia/allar þær lutu heñe þa.
Þeir vnderstodu þeñan Dra
um/ þar aþ Natur og Aufþund
kom/oþan a þad sem j þm bio
ndur/þess vegna mælltu so/mu
ntu þa eiga Magtar stor/myk
ell ad verda Kongur vor?
Añañ Draum þornam apftur
hañ/eirniñ sagde þui Brædrū
þañ/Sool og Tungl og j Stie
þne

fne skiær/ sa eg elleſu Stiørn
ur nær/ þesse lijsande Loptsins
Ner/ laut og beygde sig fyrer
mier.

Fader hans þetta fregnade sn
art/ fyrer þad hañ ævijtar ha
rt/ sagde/ mun eg og Att þijn
øll/ eiga ad lúta þier giørvoll?
Suo grundar Jacob þessu ad/
þyckiast brædurner meir vid þ.

Nord j Dothan þeir hielldu
a beit/ af huørium Jacob ecke
veit/ til Sichim Joseph sende
hñ/ sijna Brædur þar ecke fañ/
helldur kuñe þad fregna fæ/
fiña j Dothan munde þa.

Þangad ferdast sem friettet
þad/ fañ Brædur sijna j þeim
Stad/ sem þeir ælengdar sæu
þann

Hañ/samañ kom heim ad myrda
hañ/ seigium Dyr hafe drepid
Suein/Draumamañsins so fel
um Bein.

Ruben ansar ei þer þad vel/
ad vier slaaum vorn brooder j
Hel/Klokara Raad eg kann og
þiñ/kostum honum j Grifiu iñ/
uppträde so Asetning þeim/Al-
huga ad Joseph kiæmest heim.

Þa Sueiñeñ hysta Brædur
hañ/burt vr Klædum þeir fœr
du hañ/fogrum Kyrtle hñ fleck
su þeir/flergdu honum j dimp
añ Leir/ þurr Jerdar Grifia
þetta var/þeir aatu Matiñ sem
hann bar.

J sama bile so skier þad/sau
þeir Meñ af Gilead/ sem vo

ru af Ismaelis ætt/Veter My
rru og Balsam mætt/ sijnum
bæru Vlvolldum a/til Egypt
en þoor Noopur sa.
Enn þegar Juda þessa leit/
þad Rad lagde hann Brædrum
eitt/myrdum vier ei vors Brod
urs blood/burt seljum hann ofte
ndre Þiod/þessu Raade þeir hl
ijddu hans/hinn selldu til Egy
pta Lands.
Sylþred sem þyrer hann þeir
gu þeir/voru þimmtan Penings
ar þrijr og tueir/þa Ruben þeir
ra Read þieck spurt/ Reiþ sijn
Klæde Joseph var burt/Narm
þungann bar um Ryggin rann/hu
ert skal eg þara sagde hann?
Nier næst toku þeir Naþurs
Blod

Blood/helltu j Josephs Klæd
iñ good/sendu Kyrtelin suo aþ
stad/søgdu/Fader vier fundum
þad/skoda huort Fundur sa ei
sie/sonar þyns Kyrtell mislite.
Sem Jacob mætañ Mottul
leit/mællte þui Sorgiñ a hañ
beit/ olmt Dyr heþur opp eted
hañ/ minn unga Joseph Hiart
kiærañ/Fot syn reiþ og j kærd
est Seck/fram med þeirre So
rg leinge gieck.
Aull Børn hñs villdu hugga
hñ/Harmenum ei af læta kañ/
sagde til Grafar bøl mitt ber/
burt þargad til myns Sonar
fer/ Ape Josephs griet eiñern
med/so vndarlega hafde skied.
Til Egyptalands Vngarn

Mañ/ Þeir Jsmaelitar felldu
þañ/ Kongs Drottsete hñ keyp
te þar/ fiendur ad Nafne Poti
phar. Sumtijdis fromum sijst
j vil/ so geingur/ DRottiñ kom
þu til.

XXXVIII Psal.

Med Nimna Lag.

DAD skiede og a þeirre
tyd/ þa Juda skilde Br
ædur vid/ til Nyram af
Odollam gieck/ og Kuiñu Dot
ter Suha pieck.

Su fædde honum Syne þr
ia/ Gott j Chebes ad Yngstum
sa/ eiñ Gera/ añar Onas hiet/
eñ þridia Sela nefna liet.

Sem Gera vaxiñ og gilldur
var

vat/ Gipteſt Kuinnu ſu hiet Thamar/ ſlur Skalkur ei bre itte vel/ aþ þui ſloo Drottinn hann j Hel.

Juda baud Onan epter þad/ upp vekia ſijnum Brodur ſad/ hañ ßellde Sæde ſitt a Jord/ ſuo doo þyrer þeſſa Miſgierd.

Þa talade Juda Thamar vid/ trwlega epter Sela bijd/ undann droo Gipting Yngſta Mans/ Ottaſleigiñ vm Lijf hans.

Skamt epter ſinna Sona Deyd/ ſarara Angur Juda be id/ einkū ſitt miſte Ecktoblom/ oþan a þeſſe Sorgiñ kom.

Nū þoor ad Sorg wt endadre/ upp j Thimnath ad klippa Fie

S iij þegar

þegar Thamar þad fregnad
þieck/þer hun a Veg þar Juda
gieck.
Af sier lagde Eckiu buning
a sig tok Lausakonu.Ding/ sa
glogt ad ecke Sela þær/ sm þo
fullvagsen Madur var.
Sem Juda hana hulda sier/
hugde Lausakona þad er/ Leg
ords Oskar af henne þar/ ei
visse hann þad Thamar var.
Hun spyr huad giefur hēne
til Hafur/kuad hañ/ þier sen
da vil/hun took j Pantiñ hön
um af/Hring/Hafadreck/og sia
lfs hanns Staf.
Ad giordum skiptum gieck
hun heim/Gietnad þieck þo af
funde þeim/Hafureñ sende hñ
þangad

þangað/hun var þa komiñ jnn
j Stad.
Sendemaduriñ sagde vid hñ/
Saurlifþis konu eg huorge þañ
Juda sagde hun hafþa mæ/ hlu
te sem eg þieck' heñe þria.
Þremur Manudum epter
þar/ einhuor Juda þær Friett
er bar/ þyn Sonarkuiña sañrey
nd hier/ j Saurlifnade Olukk
er.
Sem Juda heyrde soddan
Room/ sialfur sagde a heñañ.
Doom/ hun skal j Bæle breña
nu/ þui brugdeð hefur syna tru
Sem hun var frañ til Log
ans leidd/ Lyſte so Maleñ ver
de greidd/ huor heñañ Dæk a/
Hryng og Staf/ heñum þieck'
S iiij eg

eg minn Gieknad aþ.

Juda þu veist huor allt þad
a/ ertu ei sialþur Madur sa?
Nañ seiger þegar Þyngiñ sier/
þu ert nu Riettvijsare mier.

Ad lidnum Tijma toldum
þeim/ Tuibura þædde hun j Ne
im/ Eiñ hiet Peres/ annar Se
ra/ vndarlega gieck til um þa.

Nønd Sera þyrre þædd vard
nœd/ þeste Konañ um hana vr
ad/ Peres þrumgieteñ þæddist
þa/ þylgde med Prædenn strat
Sera.

Nun sagde/ þui reiþst þetta
þu/ þier yþer blijfur Sprunga
sn. Oskøpum þylger einhuer
Pijn/ O Gud vardveittu Bar
neñ mijn.

XXXIX Psalm.

Ton/ Jesus Christus ad J.

JOseph þiente vel Potiphar/ Prwdur og Dygdasamur/ DRottiñ hædstur med homum var/ hann giordest Luckusamur/ þegar hans Herra þad þornam/ þeckia vel giørla kuñe/ ad giegndeñ hans aþ Gude kom/ Greind j Verkum og Munne/ huørs vegna hm̄ vñe.

Þui skickade til Herþar hñ/ Hwße sýnu ad styra/ ad skyllde vera einn Rædsmañ/ yþer hans Gorze Dyra/ og þyrer Josephs holla Hond/ Herrañ Mañiñ blessade/ Audæþen hans og Akurlønd/ so eingeñ vard ad skade/

G v Hells

hiellt sig vel Hiarta glade.
Good og jdugleg Guds Bles
san/ giœdde hans Vißion Oy
ra/ þui liet Potiphar allre hñ/
Eign siñe rœda & styra/ Joseph
var þrijdur Alits vel/ af þui
vill Potiphars Kuiña/ þañ a
giœta Mañ tvolka til/ Trygda
brot med sier viña/hun kuñe hñ
þo ei ginna.
Sem hann j nockru Hwse
var/ ad hyggia vm sitt Embœt
te/so kom Potiphars Kuinna
þar/Kœtord med þessum hœtte
sogdu hia mier min sœte vin/
su greip til hans med Hende/
hann skilde Mottul epter siñ/
vt og burt gieck þra Kuende/
ad Truskap ecke vende.
Þa

Þa hun þornam suo hreina
Tru/ hañ kuñe alldrei ad blygda/ annad Suikræd fañ vppa
su/alvaniñ til Dyngda/kallade
ad sier Folked þlest/ Følsk træl
ske bolgiñ aþ Þyckiu/Potiphar
keypte hingad Giest/hañ leitar
mier Vanluckv/hliop burt skil
dest vid Skyckiu.

Þa Potiphar kom til heñar
heim/ hun bar þraim Lyge rœn
ga/ Reidiñ gramdest so þung j
þeim/þa liet strax Joseph þan
ga/ j Myrkuastoþu hann var
þa/haþdur til Saka maña/ eñ
Drottins Ræd var hønum hia/
og Huggun veitte saña/liet hñ
sitt Fullting þiña.

Hañ þieck vingan mykla þar

med/af Myrkuastofu Verde/
og var med ollu vid hans Gi
ed/ vor Herra þad so giørde/
og hann gaf Joseph oll sijn
Rad/ad stiorna Seckkamøñum
adur reynde algiørla þad/ alle
vann med Truskap sønnum/
Gud var goodur med honum.

XL Psalm.

Ton/ Fader vor sem a Him.

HAN j Kongs Garde þad
til bar/ þa Joseph j þe
im Raunum var/ ad Sk
einkiare Kongs Egyptalands/ E
so lijka Bakare hans/ Eitthuad
rangt høfdu adhafst tueir/ j O
nad Kongsins piellu þeir.

J Myrkuastofu inn þa lief
þar ædur fyrre Joseph sat/
Herra Stofunnar honū baud/
hann skyllde gæ ad þeirra Ana
ud/ suo lidu Dagar su Noott
kom/sierhuor þeirra vaknar vid
Draum.

Joseph ad Morgne jñ gieck
þa/Oglada Kongsins Þioona
sea/ og spyr huad meir til Hry
gdar ber/ enn hina Daga sem
voru hier/ suara/ einn Draum
huer ockar fañ/ eingenn er sa
sem raada kann.

Joseph mællte/ einn Gud
veit þa/eñ þo seiged mier Dra
umnum fra/Skeinkiareñ sagde
siñ Draum fliott/ Eg sa huar
stood eitt Wijntrie gott/ þriu

Blomstur af þui vxu væn/ |
siñe Prýde fogur og græn.
Eg þottest hafa j Hende mi
er/ mýns Herra Kongsins gott
Bordkier/og took so Beren føg
ur og fýn/ fyllte Kiereñ med
þeirra Výn/ riette mýns Her
ra Hønd vt j/ hañ took vinsam
lega vid þui.
Joseph suo Draumen þýdde
þa/ þrýkuýslad Erie/ merk Da
ga þria/ ad þeim lidnum vpp
hefur þig/aptur Pharao fyrer
sig/ j þýna Stiett sem þo er
vond/ þu riettir Kiered j hans
Hønd.
Þa bid eg þig ad minnast
mýn/ Metord hefur þau fyrre
þýn/seig Pharao Ebreskur Su
eiñ

inn/ j Myrkuastofu Saklaus
eiñ/ sie stoleñ burt fra Fodurs
Land/og fluttur j þetta okient
Land.

Bakareñ hier ad gaf vel gaa
um/Gladur sagde Joseph sinn
Draum/ eg þottest bera þriar
Karfer/þo til Kongsins a Hof
de mier/allskyns Fæda j efstu
var/vpp atu þad Loptsins Fu
glar.

Þegar ried Joseph þañ Dra
um strax/þridia muntu hier byj
da Dags/ þa veit Kongurenn
þyn Mkil/þu verdur dæmdur
Galgans til/Heingingar þiñar
þia þier skulld/Himens Fugl
ar þitt rijfa Holld.

Þriar Nætur stood suo þetta
Klag

flag/þa hiellt Kongur siñ Bir
rdar Dag/øllum Þienurum þar
til baud/þad var stor mykel Ve
itsla good/Skeinkiaraň liet hỳñ
sækia siñ/socktur var lijka Bak
arinn.

Skeinkiarenn sitt Embrætte
þieck/ eñ Bakareñ j Galga hi
eck/eins og Joseph þad aduur
tied/epter Draumnum þad suo
er skied/ Skeinkiareñ giordest
gladur þa/gleymde ad minnast
Joseph a.

XLI Psálm.

Ton/ Heidrum vier Gud aff.

O Lidu tuo ar sijdan um
sialþaň Pharao dreymde
Draum/ þottest standur
vid

vid eina Aa/ upp wr huorre hñ
koma sꜹ/ Sio vel þeytar og
þagrar Kyr/ Folldar Grøsenn
þær ꜹtu dyr/ Þar a Backanum
hugdest hyr.

Epter þad strags sio adrar
sꜹ/ upp koma sama Backañ ꜹ/
liootar og magrar þottu þær/
þegar komu þeim þeitu nær/
strax til þeirra ofludu odt/ upp
ꜹtu goodu Kyrnar pliootf/ hañ
vaknade so þa var Nootf.

A millum Drwra minst var
bil/ merkte hañ Drauminñ añann
til/ hañ sa sio Axen fogur og
full/ a fijnum Halme vaxa øll/
oñur sio leit hañ eirneñ so/ ept
er þeim koma visen og mio/ þes
se suelgdu hin full og þriood.

Þær

Þa Dagade vaknar Macktar
mañ/ myked þeinkte vm Drau
mana hañ/ wt vm allt Landed
sende senn/ sækia liet alla vitra
Meñ/ Af sijnum Draumū sag
de þeim/ sa kom þo eingeñ til
hans heim/ ad rædad giæte riett
wr þeim.
Skeinkiarenñ Kongsins skýr
t ied tim/ skyllt er eg þeinke brot
mitt a/ miñ Herra gramur miet
þa vard/ mig liet j Hofmeistar
ans Gard/ eitrniñ Bakara ÿpp
asta/ ockar vegna giørdra Lasta/
liet j Myrkuastofu kasta.
A somu Nottu ock: tuo/ vm þet
ta dreymde so og so/ Draumarn
er þeingu fullañ stad/ þrañ er
komed a ockur þad/ sem þar vn
gur

gur Ebreſkur Sueiñ/ Inn var
ſettur/ þo ſaklaus eiñ/ ried ſo
Punctur ei raſkadeſt neiñ.

Sem Konguriñ heyrde ſodd
añ Ord/ ſenn voru Bod til Jo
ſephs giord/ ſtrax var hñs Hꝏr
med Heidre klipt/ & Neþdar lega
vm Klædeñ ſkipt/ þa ſo koſtgi
æfner Kongſins meñ/ Klædeñ
heþdu hañ j værk ſeñ/ gieck Jo
ſeph fyrer Pharao jnn.

Pharao ſagde froome Sueiñ/
eg fornam Vifran eda Draꝼ
um eiñ/ hans kann eingiñ wt
þyrma ſtad/ eg heyre hier mune
lꝏnad þad/ Joſeph anſar ei er
þad mitt/ wtlætur Gud þo ver
da þijdt/ þad ſem hañ Kongen
um ſpyꝛde nytt.

So

So var Kongur pram̃ sialf
úr Draum/ sa Vitre Joseph
gaf ad gaum/ eg þottest Aarba
ckanum æ/ og sio Kyr þeytar fo
ma saa/ vpp vr Aañe sem eg
hia stood/ vm Naglended vid
sama Flood/ bitu og ætu Gres
inn Good.

Sio adrar komu epter þad/
vppa Backañ þeim þeitu ad/
liotar og magrar lituste mier/ sa
kar þeim sæ eg onguar hier/
allar þær þeytu ætu þær/ ec
ke villdu þo bitna par/ huar
af eg næsta hryggur var.

Eñ þottest eg sia adra Syn/
Sio Ax in vaxa full og fyn/
þar epter vxu sunnur sio/ ofþuñ
og visen voru þau/ þo ætu þes
se

ſe øll vpp hin/ Eg ſagda Vit
tum Draumeñ minn/ ønguann
ſem riede hañ/ af þeim fiñ+

Sa vijſe Joseph ſuarade gre
itt/ſia/Kongſins Draumar mer
kia eitt/ Gud hefur vitrad hon
um fyrſt/ huad verda a og ſkie
mun vijſt/ ſiø fogur Ax/ ſio fei
tar Kyr/ ſio ær þad eru fogur
og hyr/ huørra Friofgan er fog
ur og dyr+

Þær Mogru Kyr og þuñu
Axr/ ſem þad goođa vppſuelgdu
ſtrags/ ſiø Hallæris ær eru þad
ſtraung/ epter þau goodu koma
laung/ allar Nægter forendaſt
þa/ eingiñ ſkal kuña minnaſt
a/ ſlijku Hallære hermit ſie fra+

Þar til er merke þuilijkt ſo/
þad

Þad Pharao hafde Draumna'fud
Þijding vissre er þañeñ vart/
þetta skiedur sañlega snart/ eg
ræd Pharao forsiælañ/ framsyn
is einn wtvelia Mañ/ og set
ia yfer Landed þañ.
Sa skycke Rædsmañ allstad
ar wt/ innkafe so þañ fiñita N
ut/alls Egyptalands Avagstar
j sio komande goodu Aar/ sap
ne Vistum saman goodum/ sim
geymest j Nerrastodum/ og so j
Kongsins Kornhlodum.
Allt sie þetta ædur wtsied/
enn kiemur þad mykla Nallær
ed/ad Meñ fiñe so fædu hier/
þa Folldiñ ecke Avext ber/ so
Nallæred og Hurgred striyðt/
Neldeyde ecke Lided Fridt/ nie
Egypta

Egyptaland eyde vijdt.

Konge linte so Loplegt rad/ lijka sampyckti aller þad/ og sagde/ Huar þinst frægre Mañ? þullur med Anda Guds er hñ/ O Joseph sem þad allt pyrer sier/ eþunarlaust mun Gud med þier/ eingeñ suo hyggeñ all ha us er.

Þig set eg yfer allt mitt Hws/ yþer Egypten/ Folk z Go ß/ Næsæte einn ædre þier/ eg skal vera j Lande hier/ Hring tok Kongur sier Hende aþ/ med hreina Gull/ og Joseph gaþ/ strax ha vottadest hñs vpphaþ.

Gullkiedia var hønum Hals vm þest/ j huijt þoor Silkeklæd eñ best/ og j Kongsins odrum

Vagn

Vagne var/med Virding stoor
te eted þer/ sialþs Pharaonis
Sijdu hia/suo liet Kongurenn
hroopa þa/Landsins Fader skal
heita sa.

Pharao sagde so til hŭs/sia/
eg er Kongur þessa Lands/ ein
geñ skal þora aþ øllŭ hier/ eiñ
Lim hræra a moote þier/Gud
Almættugur giørde þad/ Gøþ
ugur þañ hia KongeRæd/liet
hañ heita sitt leyndar Ræd.

Nann Gipte Joseph eiñe
Jomþrw/ Asnak var kiend ad
Nafne su/ Dootter Potiphars
Prestis var hũ/Prædur-bivo sa
i Stadnum Ohn/ Joseph a
þrÿtugs Allore var/ þa Æ-rañ
tilþiell honum þar/ sia þum
Konge

Konge og ollum Kiær.

Hañ reyste wt allstadar þa/ oll Landsins Nierud þoot ad sia/allt Landed þullt med Avoxt var/oll j giegnum sio veilltear/ so took Avoxt allshættadañ/ j ymsa Stade þærde þañ/ liet so goda Meñ geyma hañ.

Korned var yþerþliotanlegt/ suo eingeñ þottest muna slijkt/ fullt wt vm allt Egyptaland/ eins og vid Sioo ma taka Sand/ so þad vard ecke Jñ næ llt þar/yþer mæta so Næktiñ var/ eins gieck þ wt oll þau sio ær.

Joseph gat vm Arglæðatíd/ Ecktakuiñu tuo Syne vid Manassen/añañ Ephraim/ Vidsek Nafnaña þar aþ kem/ed hers

N Olucka

Plucka oll var gleymd/eiñenn
Fodurs Nœs Nepd og Fremd/
annarstadar gaf Gud honum
Sœmd.

Sem Friosssem areñ endast
good/añad jafnlangt Hungur til
stood/Friosfemd myukar og full
nast pad/ sem fyr.r hafde Jo-
seph spœd/ vm Londeñ oll var
Eymd og Naud/ eñ j Egypten
Korn og Braud/fram kom Sp
ekingsins forsion good.

So hoof ad Magnast Hung
urs tijd/hun kom lijka par j Lan
ded/pa took Folked ad pola Na
ud/peir badu Pharao vm Bra
ud/hñ vijsade pm suo fra sier/
sagde til Josephs fare pier/wt
greidsla hñs er giord af mier.

Kornhlødurnar hañ opnade
þa/huor Egyptskur Mañ kau
pa ma/vm Landiñ vor Hall-
ered hart/ heim til Josephs
kom Folked margt/ hañ sellde
þeim Biargrædis braud. Ble
sse oss Gud/vort Land og Aud/
Fra Hungurs Kuøl og Hallær-
is Naud/Amen.

XLII Psalm.

Ton/ Adams Barn Synd.

JAcob spyr ad Egypten
þa/ j þui Lande meige
Korn fa/pyrer þu/la Pe-
ninga/ Þui baud hañ sijnum
Sonum þad/som fyrstañ byried
Ferd þangad/ Hungred vill

Nu harf

hart off þuiſugar/ þeir bvaſt tſju
þegar a Leid/ Þui Benjamin
þor ecke med/honum vill hañ
ei ſleppa/mællte. ep nockud ſak
ar ſuein/ſaart tekur mig ep ſpyr
hans Mein/ þeir þooru Korn
ad kaupa.

Þeir þundu Joſeph Furſta
Landſ/ plater lutu Storvellde
hans/og Andlit allt til Jardꝛ
ar/ Brædur ſijna hann þeckte
þar/þeir viſſu ecke aþ þui par/
Heyrdu þo Rædur hardar/hann
kuñu ei ad þeckia þeir/þa ſpur
de Joſeph þramar meir/huadan
komu þier hingad? aþ Canaans
lande/þeir anſa þa/off til Bia
rgrædis Korn ad þaa/Hallæris
Hungur þuingar.

Sa

Sa mæte Joseph Mentadyr
minntest a þad sem dreymde fyrr/
hørd Ord liet af sier heyra/ Ef
laust Njoosnar þier erud meñ/
ad skoda huar j Landed siñ/ med
Her ma hingad fara/ O nei
miñ Herra ansa þeir/ ydar Þien
arar erum vier/ komner ad kau
pa Fædu/ Tolf þo Syner all
er eins Mans/ sa yngste kiær
er heima hans/ meinum sie tolf
te daudur.

Hañ sagde nu reyne eg enn/
efalaust eru þier Niosnar meñ/
þo skal þad vottast fremur/ suo
vyst sem Pharao lifer/ fyrst sku
lud hiedan sleppa þier/ fyrr enn
sa yngste kiemur/ fare þui eiñ
af ydur heim/ sem allra fliotast

epfer þeim/ſañaſt þa ydar ſaga/
þier ſkulud j Fiøtrum þangad
til/ þui eg Sañleikann reyna
vil/og ſo var j þria Daga.
Þridia Dag ſagde þeirra til/
ep þad er ydur meſt j vil/ þei
lu Lyþe ad hallda/þared ſtrags
heim med Fædu þa/ þiotradur
einn hier byda mæ/j Kualahn
ſenu kallda/hingad bæred þann
yngſta Suein/ ecki ſkal ydur
þa ſkie mein/ ſo vottad Søgu
giorda/þeim vard ad linda þet
ta bod/þungan bærn þo Sørg
armood/og fooku ſo til Orda.
Maklega koma oſſ nyckel gio
lld/ meire þorþientum vier þo
ſkullð/ſuikum voru Brodur og
ſeilbum/harmande bad oſſ þliſſa
ſier

ſier/þeſſ Hardſylldare vorum vier/ Hañ ei Bænheyra villdum/ Þui kiemur nu praſñ Hefndenn hörd/hun er oſſ riett Blodſölu Verd/ Ruben gaf ſuared grei da/allt ſagde eg ydur þetta þa/ þier lögdud Hendur Sueinen̄ a/eñ ei villdud mier hlyda.

Ecke viſſu þeir af þui par/ Hvulèd Joſeph þetta var/ þui liet Tulk vid þa tala/ ſem eck ert ſkilde ſynaſt liet/ ſier ſnere hañ fra þeim og griet/goodur Giede ad ſuala/eñ tiwdeſt gra mur/til þeir ſia/took Bond e lagde Simon a/ſijdan liet Ec ke fylla/ huers Gialld liet la ka j ſierhuors Seck/ ſætt Leidar neſte og þeim ſieck/ þad var

Niſt þeirs

þeim Nugar Villa.

Þeir fooru med sitt keypta Korn/komu vel langt/ vpp leyste eiñ/Seck/ aþ þeim Eik villdi giefa/ suo snart sem þreyþ j Seckiñ hann/ sijna Peninga epsta þañ/vndrast j storum eþa/ Otta sok þetta øllum þeim/all lijka vel sier þlijta heim/ad tiaa. Jacob hid saña/ þad sa Herra Egyptalands/ælasad heþde Sonum hñs/nefndt þa Noop Ni osnar Maña.

Eñ þa vier hønum sogdum satt/Sæmd vora Fodurs/Land og Ætt/ad Beniamin være heima/enn sijdur trua oss villde/ og beþalade hañ skyllde/eiñenn vpp til sijn koma/sagde/ eg heþ j Hallde

j hallde eiñ/ hier þangad til ſa yngſte ſueiñ/ kiemur hingad mž ydur/ Eg reyne Saañleik ydar þa/ vr þui ſkuluþ þier giarnañ þa/ þad allt ſem þurfed vidur.

Og ſem þeir helltu Seckiuñ vt/ ſijna Peninga fañ þa hu er/ aþ þui øllum þelmtrade/ Jacob Ottaſleiginñ vm ſig/ anſar Barnlauſann giøre þier mig/ ſlijgd er þad ſtoor og ſkade/ Joſeph deyde miñ vnge ſon/ ꝛ nu er þangad Simeon/ vt j okiendu Lande/ þo vilied auka Ang uro ſijn/ vpp þangad haþa Ben jamin/ ꝛ ſuipted mig ellu ynde.

Ruben anſar/ O miñ Fader/ eg bid þu vilied trua mier/ hñs j allre Ferd giæta/ eþ hañ

geingur ecke vel/apfur til Nep
ndar sla þu i Nel/ mijna tuo
Syne mæta. Jacob ansar han
huørge þer/ h=s Broder Joseph
Daudur er/ Elle huggun mier
giefur/ ef han skiedur Olucka
og Pijn/ af ydar vølldum Nær
ur mijn/Geyma munde þa Gr
ofenu.

XLIII Psalm.

Med sama Ton.

Vð sem Nallæred herfe
meir/hitt var lofed sem
keyptu þeir/ þa baud
Jacob þeim þara/ bwa sig vel
med kijnan Fans/ flijta sier til
Egyptalands/Korn þar ad kau
pa meira/ Juda sagde ei forit

vier / eþ Benjamin ei med oſs
ſer / epter Lands Herrans Doo
me / hvet ei ſkylldum ſitt Andlit
ſia / nie Atvinnu þar nockra ſem
nema Benjamin kome.

Jacob ſuarade Angred mier /
eitt hafed med þui bakad þier /
ad ſøgdud til mijns ſonar / þeir
ſuara hann ſpurde oſs ad / Att vo
re / Fodur / Brædrum / Stad / e
hvad ſem være þeſs konar / vier
ſøgdum honum ſatt fra þui / ſijſt
kunnum bera Hug vorn i / hann
munde heimta Suemen / þrat
ſpurull var hn ydur ad / um ung
ſia Broodur vorn ſo bad / þa hi
et oſs goodu einenn.

Juda ſagde / læt hann med mi
er / hiedan fara / enn eg ſkal þier
N vj heim

heim aptur heilan bæra/eg vil leggia mitt Lijf j ved/ læt þa Benjamin para med/eckert skal hann jllt hræra/Nejde ei þetta hindrad Ferd/ hun være nu an ad sinn giord/ þa sagde Fader þeirra/þyrst so þung Naudsyn þrenger ad/þa taked hñ og þar eñ af stad/Gud virdest med ydur vera.

Balsam/ Hunang/ Vrter/ Dattel/ Edla Myrru og gott Maudel/giefed Egyptskū Ner ra/Peningana sem hopdud heim/ Heidurs Manne og þæred heim/misteked maa til vera/tak ed so Kornsins tvopalldt verd/ Trulega ydar byried ferd/Gud Almattugur giefe/ydur Mysk unn

un þeim Maße hia/ suo mijnar kunne eg Syne ad sia/ alla aptur á Lyþe+

Eg ligg j Narme epter hier eins og Madur sa rændur er/ hugliuþum Niartans Børnum þeir byria Ferd med flyters ha nd/þoorli so j Egyptaland/ eñ kollþratt øllum Børnum/strax þundu Joseph þegar þa/ þann vnga. Benjamijn hañ sia/ sijd añ sagdest þeim trwa/Foveka ba ud med plyste greitt/ þylgia þe im j Nerberge sitt/ til vænrar Veitslu bwa+

Madurin hollur og hlyðenn þws/hñ þylgde þeim j Jospþs hws/ tilbioo Veitslu veglega/ þeir vrdu miøg ottasleguer/ og

N vij segdu

sẏgdu: fangast eigum vier/Her tanum byr j Nuga/Peningarn er med høþdum heim/han vill nu seckia off a heim/og Doom a lata ganga/han/ad vier ẏro um Prælar hans/þad er Asetn ingur þess Mans/ off under sig ad þuinga.

Epter ræinga Rædagiord þa Radsmañin tocku Eintal æ/ vppbaru Søgu alla/ um Pen ingana sem høþdum heim/hier vilium aptur skila þeim/ þeir nætta þungt off þalla/vered til Frids so sagde hñ/sialþur Gud hefur Fiesiod þañ/sent jñ j ẏdar Secke/ Eg medtook allt ẏdar Gialld þa/ einginñ skal klaga þar vppa/þess vegna otteſt ecke.

Nñ

Nū foor ꝛ snockte Simeon/ sem þad var Brædra gyrnd og boon/ i Josephs Hws þa leid de/ Vatn ad fága med Fætur sȳn/ færde hañ eirniñ þangad iñ/ gioruallt fyrer þeim greid de/ Giafer tilbiuggu Brædur señ/ ad blijdka Joseph þa kiæ me iñ/ a mote midium Deige/ þeir hofdu spurt hañ villde þa Nefdar Giestabod láta fá/ vott þess fyrr vissu eige.

Sem hañ gieck iñ i Herberg ed/ honum báru þeir Giafa þi ed/ fálater fiellu til Kuidar/ vel komner sæler sagde hañ/ seiged mier ef sa gamle Mañ/ eñ lif er Fader ydar/ Þeir sogdu iá hñ lifer vel/ honū geingur so mein

laust

sauft til/ Enn hann a Benjamin
horfde/ spyriande er þad hans
sa/ yngste Brooder mier segdud
þra/ og eg bod epter giørde.

Nier næst var þrañ af Niat
ta boon/ Hialpe þier Gud miñ
kiære son/ og sier so þra honum
flytte/ Sammædda Brodur sinn
þa þañ/ aþ sætte Elsku Niart
ad brañ/ flijot sast ad Tæreñ dy
tte/ so gieck hann inn i Suefn
hws sitt/ Sæmdarfullur z lein
ge griet/ epter þad Andlit þuo
de/ vel til heirra gieck aptur þa
ecke liet sier þo fiesta a/ Bord
skipar fyllt sie Braude.

Joseph vid Skijsu sino var
sier/ sætu vid adra Brædurner
epter Alldre þeir sætu/ Egypt
sker

ſker voru og vid ſitt Bord/vanalegt ſkyckan ſu var giord/mz Hebreſkum ei atu/Joſeph fra ſier þeim ſende Bűn/ſierdeiles meſt þo Benjamin/ þim Hlut um ſteck han meira/ vel druck ner vordu aller þa/ j Epterlæte Joſeph hia/Sæmd þeſſa ſegdu þyra.

XLIV Pſalm.

Med ſama Lag.

HA. baud Joſeph Vmbodsmañe/ brædra med Korn fylla Secke/alla ſem j þeim liggur/læt og þar med j ſierhuers Seck/Silfred ſem huor þeirra þier ſteck/þa eing in þeirra ad hyggur/ og Bord

kier

kier sialfur Bikar miñ/j Benja
mins Seck lat þu jñ/Þienar
eñ giørde þetta/ærla morguns
þeir Brædur brædt/byria heim
ferd med Lynded katt/bruna fr
añ Braut so rietta.

Joseph siñ Rædsmañ sende
þa/sijnum Brædrum sem pliot
ast nær/og seigdu so til þeirra/
sioor jlla er aþ ydur giørt/eink
um þier hafed stoled burt/Bord
hallds Kiere mijns Herra/hañ
nærde þeim og sagde señ/so haþ
ed giørt sem vonder Menn/ad
launa gott med jllu/mijns Her
ra Spædoms heilagt Kier/ha
ped teked a burtu þier/med von
dre Hugar villu.

Þeir svara/kiære ei mun ri
ett/

ett/a oss ad bera slÿkañ Þrætt/ soddan Bandrædis Biela/ og stoor være su Illska full/ad vi er skyldum hans Sylfur og Gull/ bera burt og þui stela/ sie nockur vor sem þad finnst hia/sakadur missa Lÿsed mæ/ eñ vier Þrælar þess Herra/Jæ sagde Josephs Sendesueinn/ sa sem Bordkiered finst hia eiñ hañ same þræll skal vera.

Þa hellte huor vr sijnū Se ck/suo fra Ellstum til Yngsta gieck/miog Felmturs fuller vo ru/ Bordkiered fanst hia Ben jamin/ Brædur rifu þa Klæd iñ sijn/ inn j Borg aptur foo- ru/ Joseph j Herbergenu var/ aller þeir suku honum þar/fla.

fer

ter til Jardar falla. Hañ sag
de ydar Ofdyrfd leid/Otta fæ
der j huorskins Neyd/þui giør
du þier so jlla.

Juda sagde/miñ Herra vier/
huoriu kunnum til ansa þier/
med huoriu oss afsaka? Gud he
fur apfur innt oss þad/Jlla sm̄
fordum høfdunst ad/ vier høf
um oss Boled bakad/Sia/ nu
miñ Herra aller vier/ erum j
þinu Vallde hier/ hondla sem
helzt þier lykar/ Joseph mæll
te þier fared heim/til Þioons
mier epter helld eg þeim/ hia
huorium fanst miñ Bikar

Juda sagde/Leif Herra mier/
Liufsamlega ad ræda hier/Rei
dst ei Þienara þinum/þui þad
hofum

hößum vier heyrt og sagt/ sem
Herra Konguriñ þulla Magt/
þess vnte hñ þier einum/ Þier
spurdud oss a alla Grein/ vm
vorn Fødur og þeñañ Suein/
satt þra sogdum vier ydur/ vor
Brooder heima vngur Sueiñ/
er vorum Fødur Hiartkiær
eiñ/Sammædra honum er Da
udur.

Strax þad heyrdud/ þa sog
du þier/þañ vnga Sueiniñ þæ
red mier/hñ skal Naad hia mi
er þiña/vier sogdum Fader hñs
ei mæ/ heimañ lata Sueineñ
sier þra/þar rijdur ei a minna/
ep hñ misser siñ vnga Son/ei
truum honum Lijþs sie von/þa
sogdu þier miñ Herra/Ep hin
gad

gad Kiemur ecke sa/ mitt Andlit skulu þier ei siaa/ hañ vard þui hingad fara.

Sem vier nu hvurfum heim an ad/ Kiartanlega vor Fader bad/ sier aptur Sueiniñ færa/ og sagde mijn sæla Rachel/ Ey ne tuo sem eg meinta vel/ mier skyllde Elle Æra/ Elldre af þeim andadur er/ eg sende hañ i burt fra mier/ Dyr sagt er hñ deydt hafe/ Ef þennañ skadar og suo Pijn/ þa aptur komed/ Hærur mijn/ i Grysiu Jardar grafed.

Sem nu miñ Fader sier til vor/og Sueiñenn er ecke med i For/mun hañ kueina og kalla/ Auvi/Auvi/miñ unge Son/ þeir

þeirra stooru Hugar raun/mun hñ fra Lijþenu þalla/þar yrꝫa giet eg ecke sied/ydur þui Hiar kan lega bid/Laat mig j hñs stad vera/miñ Fader heþur Ast a þe im/ andast strax ef hañ kiemur ei heim/ Herra leyþ henum ad þara.

XLV Psalm.

Ton/ Mitt Hiarta huar til.

JOseph leingur sier leint/ ei gat/ liet þui Brædur nar vita satt/sagde eg er Joseph/ydar brooder sem selldu þier/ sialþur Gud heþur hialp ad mier.

Liþer enn þroomur Fader miñ/ þagnar mitt Hiarta nær hñ

Hann þinn/Nrædast þeir Bræd
ur þa/ Hann sagde hafed Glad
vært gied/Guds Nast og mijn
sie ydur med.

Komed til mijn aller Hing-
ad/ecke þeinked mið Vilia þ/
ydur ad heþnast a/ þui eg skal
þiñast þyrr og nær/ Fridsamur
Brooder ydar kiær.

Þetta er ecke ydart Rad/ni
sied helldur aþ Drottins Nad
ad biarga ydur vid/tuo eru lid
eñ meñ grimm/ epterkomande
hefum vier þiñ.

Drottiñ sende mig vndañ þy
rst/ydur tilbxra Nialpar Vist/
þad var hans Dasemd dyr/ecke
kom eg þyrer ydart Rad/ ellu
helldur aþ Drottins Nad.

Godan

Goodand voftade Gud mier sig/ giorde sem Kongsins Fodur mig/ Stiornara hans alls Huss/mig gierde dyrdleg Milldeñ hans/Magtar Herra Egyptalands.

Flijted ydur til Fodur miñs/suo tiegne Meterd Sonar sijns/og bad eg lifi enn/ þad Drottiñ heḟur mig heḟdad haf/ og hialpad fyrer sinn Gud doms Maatt.

Seiged eg honum aḟ Hiarta byd/hingad til myñ med allañ siñ Lijd/ med Eign og allt sitt Fie/so hañ blijdur bwe hia mier/j besta Lande Gosen hier.

Kuñgiored honum mijna magt/sem Meñ haḟa ydur synt z sagt

sagt/minn Brooder Benjamin
heyrer þetta sialfur og sier/sann
reynt haþed þad aller hier.

Fared nu heim med Flyte ha
rt/og flyted ydur hingad snart/
med broomann Fódur minn/so O
ars tijdenn hord og hætt/ei Nun
gurs deyde mijna Ætt.

Þa took hnn sierdeilis til sijn
sinn Unga Brooder Benjamin/
fagnande fadmar hnn/huør vaþ
de annann upp ad sier/ ækaþlega
grietu bæder.

Hiner sættust aller vid hann/
hans Aastar Koss huør þeirra
bann/selldu Fagnadar tær/ sijd
ann ræddu samann um Stund/
sagde it margt um þann Glede
Fund.

Sein

Sem Kongurinn allt þad þr
ietta þieck/ Fregn su var hon
um kiær og þeck/ og liet þeim
allt j tie/ lofade Brædrum elf
ku og Aud/ ástsamlega j Land
ed baud.

Sagde lyked ei ollu ad/ yd-
ur skal hier til reidu þad/ allt
sem þier þurþed vid/ og huad
Egyptaland þorimæ/til eignar
skulu þier giarnañ þæ.

Eins og Kongur þad sialþur
baud/ suo þieck Joseph þeim
Vagn og Braud/ huerium þeir
ra hañ geþ/ Nætyda Klædnad
kueñann til/ tock þa Brædrum
ad ganga j vil.

Neitt Benjamin oþ Niarka
mi/ horum geþ Silþur Penin

ga hañ/ þeir voru þriu Nund
rud/ þim̃ helgra Daga elsku af/
ægiætañ Klædnad hønũ gaß.
Med kostulegt Gotz og Korn
ed gott/ kliþiar Tuttugu Asna
pliott/ Vister og bakad Braud/
synum Födur hañ sende Fañs/
sie þad Leidarneste hans.
Eñ sem tilbwed best var þ/
Brædurner þerduðust aß stad/
Joseph þeim blijdur baud/ far
ed heim j Fride brætt/ eñ þord
est Deilur/ Kijß og Þrætt.
So komu þeir til Canaans
Lands/ kuñgiordu þetta Födur
hans/ Joseph liþer nu eñ/ j E-
gyptalande er hañ/ ypparstur
Nerra og/ Magtár mañ.
Otrwlegt Jacob þotte þad/
þeir

þeir kiendu hønum riett j stad/
huad Joseph hafde sagt/ Send
ingar hønum sijndu hans/ so gl
addest Ønd þess frooma mans.

Sagde eg Nuggun full a finn
fyrst Joseph lifer Sonur minn/
su Neims Lyst er mier nog/ all
bliotlega skal fara þa/ fyrr enn
eg andast hann ad siea.

Opt skilium vier og vor Bø
rn ad/ vel þu þeim Drottinn sa
mestad/ Goodann og Gagnlegt
bw/ so þegar Fundum saman
ber/ syngium fagnande Lofed
þier.

XLVI Psalm.

Ton/ Gud Fader Son z A.

Jiij Jsrael

Srael Ætt og Fie sitt
med/vor Lande ferdast
þa/Dagferd var fiøg
ra Mylna leid/framm
kom til Bersaba/vm Kuollded
færde. Offur gott/ enn ædstur
Gud a þeirre Noott/byrte sig
þonum þa.

Hann sagde ottast ecke skalt/ eg er þyns Fødurs Gud/
þitt vil eg blessa Aform allt/
so eingin graude Naud/til Egypten þu ofan fer/enn eg skal
sialfur fylgia þier/ og giøra
þig þar ad Þiood.

Joseph þinn kiæra Son skallt sia/Sælfunga vuelst þia þe
im/enn eg skal epter Daga þa/
Ætt þine fylgia heim/ þar vil
eg

eg kalla þig til mijn/ þa lykur
Jacob Augum sijn/ fra Syn
da Sion og Eym.

Þeñañ med Flock og Fiarens
hoop/ ferdadest aptur hañ/ Reid
dyred huort sem hardast hlioop/
huor Vagneñ epter rañ/ oll fyl
gde hönum Ætt hans blijd/ og
ungu Barna Börniñ þijd/ þui
Ureñ þessum ann.

Nöpn þeirra ecke set eg jñ/ j
þeñañ gooda Saung/ vegst j
þeim Vanda Hugur miñ/ og
Vijsañ yrde oplaung/ Þui fa
Hoopur var Siotiju Mans/ ſ
fooru opan til Egyptalands/
med oll sijn Apla Faung.

Ætt Lea opan þangad kom/
alls primatiju og þrijr/ og Sona

Tiju Silpha

Silpha þar næst þroom/ sextan
reiknande dyr/ þiortan Personur
af Rachel/ og Bilha Syner
sio þar til/ huørra liþer Loþ
styr.

Jacob med alla Ætt og Se
im/ inn j Land Gosen droo/ Ju
dam til Josephs sende heim/
jafn skiott hann til sig bioo/
liet taka Vagn og vakran Hest
var huorke a þui stans nie þr
est/ hann þann sinn Fodur so.

Sem Funde Fedga samann
ber/ þossudu Tæren heit/ huor
vøþde annan upp ad sier/ eing
inn þad seigia veit/ huad sinn var
kiær þeim sælu Stund/ saman
bar þeirra Lucku Fund/ opt
huor a annan leit.

Þa

Þa mælste mæte Jsráel/ mi og gladur nu deya vil/ þyrst sie miñ Sonur lifer vel/ j samb og Neþð þar til/ O miñ Son Joseph eg sie þig/ aþ Hiartans Root þad glebur mig/ af Heit um Astar Jl.

Joseph baud Folke sijnu señ/ ad seigia Konge fra/ Kuikþiar þeir være vacktar Meñ/ væut Plats þeir mættu þa/ j goodu Lande Gosen þar/ sem Gangañ Kuikþiar besta var/ og sijd vel var ap sa.

XLVII Psal.

Med sama Ton.

Jo: Joseph:

Joseph þa sagde Kongi til / sitt Foolk sie komed þar / þa Brædur þui li tt giora a skil / huør þeirra J prooft var / alvaner Kuikþiær grant ad gæ / Gosen Land þeir vilia þæ / aller til Jbrodar.

Kongur suarade Joseph sætt / Sia / hier er Landed frij / þiñ Fader og suo oll þyn Ætt / skal inn tekenn ap þui / veldu þeim sialþur Samastad / setiest þeir Lande Gosen ad / og bwe so þar j.

Þa leidde Josephs Nøndinn hrein / Nerlagañ Fodur siñ / med storre Tign a tuenna Grein / til Rongs Pharao inn / sa gop age og Gamle Mann / Guds

Bless

blessan lagde yfer han/ gladde so Herrann hinn.

Kongur spyr/ Ertur Allburs hær? Andsuor greider hinn blyd/ eitt Hundrad og þriatyu ær/ er myn Vegferdar Tyd/ mitt Dagatal er ſllt og þatt/ olykt vid Fedra Lyfskeid hatt/ so ſki ldu þeir vm ſyd.

Joseph gaf allre ſine Att/ Eigner og dyrmætt Fie/ liet þa i myked Plass og mætt/ Merg hlutu vor Lande/ Raemesis kall aſt Lafmark þo/ þar Jsrael i Gosen bioo/ sall þo Hallared ſie.

Dyrtydinn var so mykel ≈ me gn/ Menn selldu kaikann Aud/ lyſ ka so glla þaſta Eign/ vot þyrer

 Korn-

Korn og braud/ Joseph keypte Egyptaland/ allt vnder Kongs Pharao Hand/ þui Folked þolde Naud.

Suo kom allt Landed vnder Kong/ vtan PrestaJarder/ þeim gaf hañ noog og good Tilþau ng/ Gotsenu hielldu þeir/ ei villde draga af þeim par/ so a gitkur sa Kongur var/ skode sig hiner hier.

Pa sette Joseph Lydnū Log/ Landed took vid þeim snart/ Ko ngur skal kalla vnder sig/ Kor ns Avaxt fimmta Part/ huer matte Korned hafa þa/ vr Aldum Kongsins þadann j fra/ þad let hañ þeim ospart.

Jsrael og allt Folked hans/ j Lande-

Lande Gosen bioo/sa Partur af
ls Egyptalands/var allra best
ur po/ pad gaf Kongur j peir
ra Eign/ par aß peingu peir
mykla Aygn/ og bIuggu par
med Roo.

So took ad Audgast Jsrael
Ættlider Knie pra Knie/peim
gieck j Lande Gosen vel/ græd
du stoor myked Fie/ par lißde
hañ sialpur septian Ar/ so yper
Hundrad allburs hær/var piotu
tiju og sio.

Sem Jacob Ellemodur fañ/
a hans Daga miog leid/Joseph
siñ son liet sækia hũ/sagde viñ
mier pañ Eid/Lÿked burt flyt
ia lætta mitt/ j Landed minna
Fedra hitt/ allskiott epter miñ
Deid. J vitt Bydu

Bivdu mier hæga Huilsu þar hia miñe goodu Ætt/sem þess Eidur suareß var/ og samann hopdu rædt/ Angrader skilldu aptur þeir/ Alldradur syktest meir og meir/Heidurs Madurs sa hætt.

XLVIII Psal.

Med sama Lag.

NU Nu friette Joseph aptur þa/og Jacob Gottiñ me ir/ med syna Syne tvoo ap stad/enn komu til hans þeir þañ settest upp ĵ Sæng um Stund/so glod og þeigiñ vard hans Ønd/ad hañ þa hyrr eiñ deyr.

Nu

Nañ greinde Joseph frommm
bra/hui þyrr vid hñ var skied/
Blessan og dyrdar Dooma þa/
sem Drottiñ hafde tied/þad bæ
de hann og øll hans Ætt/skal
eignast Canaans Landed mætt/
og Folksins þiolda med.
So kyste Syne Josephs hñ/
sagde þeim blessan til/ Ephra
im ædre tilsøgn þañ/ yþer Frum
burdar skil/ mællte/eg þeinkte
ei adur æ/ad þig med Sonū
munde sia/nu geingr vel j vil.
Sa Gud sem allre minne
Ætt/Opphellde gaf og Rad/
sa Drottiñ sem mig hefur þæ
dt/ og sied vm allt mitt Rad/
Eingell sem mier baud suo og
so/Sueina þessa hñ blesse tuo/
med

med sinne Dyrd og Dmb.

Joseph vill skipta Hondum hans/hinn ellðre blessest. meir/ þar til gaf Jacob aptur ans/ eg sie huad verda þeir/. Yngre skal bera Yferpriis/ þeim elld ra min og Blessan vijs/ þad ed last. þesser tueir.

Huor sem j ollum Jsrael/ vor þessu blessar Nafn/ Gud gie þe gange þier so vel/ sem goodu seige baarn/ Brædrum med vpp haf Æru og Fie/ Ephraim og Manasse/ sem eingin kiepia kan.

Hier ad auk spaðe Spekur þa/ spyriast mun vel su Tyd/ Hand Guds vpp hiedan aptur fra/ ydur mun leida blijd/ Veg mina Fedra eg burt fer/ en min

Droitin-

Drottiñ hia ydur er/ og fylger
heim vm siið.

XLIX Psalm.

Ton/ Fader vor sem a Himn.

HA liet hann kalla Syne
siin/ sig fyrer giørvalla
þar inn/ og spaade fyrer
þeim rett j gruñ/ huad yfer Fo
lk hans koma mun/ sagde hlijd
ed þui eg fram ber/ huad a sij
ðustu Døgum sker.

Ruben miñ fyrste Magtar
son/ mestr j Offre ꝛ Rijk is von/
eckstur þo verda ecke munt/eins
reñur j burt sim Vatned þunt/
Sæng mijna barstu saurgan j/
slipstest Frumburdar heidre þui.
Simon.

Simon og Levi Suerd hu
ør took/ Søk þeirra Folke Dyr
þd su jook/ j Reide sinne myrd
tu Mañ/ Mord Vopn þeirra
Suerd heita kann/ med eigenn
Vilia eþldu þad/ og haþa Ve
añ þordiarþad.

Bølund sie þeirra Brædenn
straung/ sem bæde er suo hørd
og laung/ eg skal þeim tuistra
ut um Lꜵd/ ei kiemur mijn
Sꜵl j þeirra Rꜵd/ ecke helld
ur mijn Æra skal/ jñ j þeirra
Saþnadar tal.

Juda eþalaust er þier vijs/
aþ øllum þijnum Brædrum Pr
ijs/ þijn Hønd skal eþlug orka
þrimꜵls/ Ouina þinna ad beya
Hꜵls/ Syner þijns Fødurs
sem

ſent vel ber/ſannlega ſkulu lro
la þier.

O Juda ſem þad vnga Leon
vpp med Sigre ſtijgur minn
Son/ hañ kraup nidur ſig lag
de lægt/ſem Leon og þeſſ Jña
vbægt/hver vill ganga þañ hœ
ttu ſtig/ henum a moot vppte
ka ſig.

Su Konglega Spijra ei ſkal
fra/ærtugſum takaſt Juda/Nie
Lœremeiſtariñ þra hans Foot/
þyrr eñ kiemur vor Heilſuboot/
Sylo/Frelſare þydeſt þad/ hi
voder ſkulu ſaþnaſt þeim ad.

Siñ Fola muñ hañ þo þag
ur ſie/.proomur binda vid gott
Wijntrie/og ſo vid einn Eola
Wijnkuiſt/Oſnu ſijna muñ bin

da vijst/ hñ mun og til þesſha
þa Vijn/ad hreinſa j goodu Kl
ædiñ ſijn.

Hanns Kapa vijþast hlijtur
good/ j hreint og raudt Vijn-
beria Blood/ hans Augu þo
ſie huijt og þijn/ hliota ad ve
rda Raudare enn Vijn/hñs Te
ñnr ſim mun heilagt Folk/huij
tare eru þær eñ Miolk.

Sebulon vel vid Sioenn
ma/ſialfu Hafenu bwa ꝛc hia/
hafa ſtad vid Hafner þær/ hu
ar Skipen liggia jafnañ nær/
hans Takmark vid þann ſama
Sioo/ ad Sidon vt ſig ſtreck
er þo.

Iſaſchar ſem Reinaſne er/
vm Landamerke ſtad þar ſiet/
Sa

Sa fys ad hafa Nuÿldar hand/
eñ hukar þo vm fagurt Land/
hann lagde Byrdar Nryggenn
a/ Neita Pion Skattgillbur
þui ma.

Dan fijns Folks verda Dom
are skal/biarþur bijta j Nestsins
Næl/ sem Nøggormur a breiñe
Braut/hañ lijtur sem ein Nad
ra vt/suo felldi þañ sem þar
vmreid/þijns Nialprædis Dro
ttiñ og bijd.

Gad skal hafa Nerklæde sterk/
hañ mun viña stor Frægdar ve
rk/Sa mun fara med Fylgdar
lid/pliotur byria Orlog og str
ijd/ymest fram eda aptur a bak/
vndañ sier Strijdsfolked so rak.

Asser hrepper ei Nungurs
naud

nand/af hönum kiemur þad þei
ta Braud/Nægtann er hönum
næsta good/Nädugur hia þeim
ríku stod/kañ ei ad ödlast Kiör
og skil/Kongenum giörer hañ
allt j vil.

Nephthalim þer med Tunne
ört/vid sliootann mæ þui líjk
iast Hiört/Klokende hanns og
miuksætt mæl/Mæ skie gyñe
einfallda Sæl/A Strætum
edur jnn vid Bord/alltijd gief
ur hañ fögur Ord.

Joseph einn Kuistur kall
ast maa/Kostugum Bruñe vex
hann hia/hans Greiner eins
og Börnenn blijd/Bloomgast
yfer Mwrenn um sijd/þo sterk
er Skotmenn Strijde æ/stad
fast

þaſtañ Boga ſpannar ſa.
Hans Armleggur þær eþlug
añ Stad/ſa Almættuge verkar
þad/Hañ ma neþnaſt eiñ Hird
er trwr/ heita kañ eiñeñ Steiñ
og Mwr/ þijns Fodurs Gud
þier hialpar vel/ þar ad auk
leggur Bleſſan til.
Hañ mun bleſſa þig oþan ad/
Eñ bleſſaſt þu aþ nedre Stad/
Aþ Brioſtunum þig bleſſar hñ
bleſſan Kuidarens til þijn rañ/
þijns Fodurs Bleſſan yþer er/
aller ſem Fedur gaþu mier.
Þeſſar Bleſſaner Nædum þra
Noþud Josephs wtbreidaſt a/
þeſſ Nazareni Nuinþel hier/
Hagkuæmaſt Gagned þeim fyl
gir/ A medal Blydra Bræd
ra

ra hans/ber yfer Neþd þess Tyg
nar Mans.
Benjamin giørla greinest þra
Gleþsande Vißur nefnest sa/
Ad Morgne mun hn eta pliott
þad aður randa Nerþang gott/
aðru Nerþange-en med Lijd/vel
mun skipta ad Kuollde sijd.
Sem hn volendad haþde spa
hier ad auk lijka blessade þa/
sagde til mina sapnast eg/sinad
til hia þeim. Jarded mig/ A
Akre þeim sem Ephrons var/
og i tuefolldum Heller þar.
Abraham keypte Akur-þan/
i Erþda Legstad gaf oss hann/
Myn Fedgin liggia þiegur
þar Framsyne Abrahams þad
var/myna Lea þar lagde eg in
Leg

Legstaduꝛ sie þad einenn minn.
Sem Jacob þesse endade Ord/
og Blessanen var þan Veg gio
rd/Andadest hn og sofnar sætt/
sæla þan vndanþarna Ætt/ Jo
seph kyste hns hreina Mun/ heit
þyptu Sorgar Tæren þun.

L. Psalmur.

Ton/ Einn Herra eg best ꝛc.

O Joseph liet Læknara/
Læked strax smyria þa/ sia
Virding hlaut ad vara/
Vikurnar sex þar fra/ er hann
nam hiedan þara/ holl venia sia
nda mæ/ siøtiu Dagar Tæra/
føldust Egyptiskum hia.

Josephs þa Sorg var ecke/

sende til Kongs og bad/Ep py
rer þýnu Auglite/ eg hefe bun
ded Rad/Leiþ vid miñ Fodur
Reite/ende/og i Canaans Lad
gefuga greptran veite/gyrntest
hañ af mier pad.

Pad leyfde Konguriñ þýdur/
Þui stood Joseph ei vid/ Ypp
arste Landsins Lýdur/ liuflega
ferdast med/ Fra a allar Sýd
ur/ Vesor Jacobs var fied/ a
Vognum og Eikum rýdur/ all
myked fylgdar lid.

Vt yfer Jordan foorn/ Ath
ans Kornhlødu hia/ Viku þar
hrygguer voru/ so Vegferd nid
ie la/ þa kom i Kynian her
du/ Canverst þiood er þad sa/
Egyptstra Gratt þa Jordu/
ypp

vppneþnd'n þadan j fra.

Epter þui sem oſkade/ j Teſ
tamentis giørd/ Ad Brædra all
ra Rꝛde/ yꝼerſtod Jardarferd/
Erþda Akurs Lꝛde/ Ephron
took þyrer þad verd/ Abraham
ad þui gꝛde/ Att hn̄s þar ſkil
lde byrgd.

Sem j þeim Neller hoꝛþdu/
Nuijſlurrum lꝛated þꝛa/ vr þui
ecke vid toꝛþdu/ aptur heim þad
an þra/ hrædd Brædra Niortun
løþdu/ vid Nirting Josephs
þa/ bꝛdu han̄ bliјdt og kroꝛþdu/
Brot ſitt ei miſſaſt a.

Off ber Jllgiørd ad ſꝛaka/ O
Niartans Brooder vor/ bidium
þig bliјdt þorlꝛata/ Brot vor go
mul ꝛ ſtoor/ og huad þ allt vr

 mꝛka

mæta/ jlla þyrer oss þoor/hann
took þa ſýdt ad græta/Tryggda
Vinskap þeim ſoor.
Nañ ſagde ei þier hrædest/ þo
huxudud mier illt/ j Guds my
ſkun nu giædest/ sem gaf mier
hiartad milldt/ ſo Þiœning þier
vmſtædest/ þad lætur hañ vpp
pyllt/og aþ Sign miñe rædest
eg reikna mier þad ſkylldt.
Naþed þui onguañ otta/jnn
er mier þad ſuo rædt/gott eitt
ydur ad votta/ j Broodurlegre
ſætt/myn vegſemd veitt til boo
ta/ verka ſkal ydar Ætt/ vpp
hiedan ei ſkal prioſa/Atvinna
z Kornsd mætt.
Tygn Josephs tel eg ſtande/
Trygeſtiñ lyka klær/bioo j E-
gypta

gyþfalande/til þess Augna lycke
ust brær/ sitt Hiarta a Neidur
vande/Hundrad og tíu ær/ vel
sleit suo Ævebande/ Alldur ha
ns var so hær.
Nañ sagde Heimþor nũna/
hiedañ geing eg mitt Skeid/
Ill þiood mun ydur pijna/ eñ
Drottiñ sier þa Neyd/ei lætur
Adstod duĳna/aptur þærer heim
leid/ Ef vilied Samd mier
sy̆na/sueried þa Trygdar eid.
Bein mijn med ydur bered/
burt og j Canaans Land/ hellst
þui mier hafde kiored/hia min
ne ad Jardast þiood/ Eñ sem
þeir høfdu suared/suo skildest
Vnd hñs good/ vid þad veyka
Lijþskiered/s vel j Dygdũ stod/
Kiñ Fa-

Folnar hin fagra Roosa/ fr
omer smida med Kurt/ Kistu z
Lijked Lioosa/ leggia þar j vel
smurt/ slijkum Neidre ma hroosa
huar huilijkt verdur spurt/ hu
er er sa ei vill kiosa/ ad leidast
suo j burt.

Genesis Psalma Gooda/ gio
rda med hægast Ton/ ættlar ein
holldum biooda/ Aumaste Jesu
Þion/ aller sem ydka og skoda/
vppfylleft Trw og Von/ sie
þier Dyrd Saluator þiooda/
Saung Eya Presturesi Jon/
A M E N.

Ein Saungvijsa/ Ort af Kolbeine Grymssyne.

Ton/ Heyrrum vier Gud af hug.
Skylldan

SKylldañ bydr vier þøckũ hier / þa Nad oss Drottiñ audsynder/ Iñbyggiurum hier Islands/ opnader Dyr til Himna Rans/ ⁊ þitt sæta Sañleiks Ord/ so vier þyn yrdum Eignar hiørd/ og vm blived giætum Andar mord.

Mælcþrædur ⁊ Mundang skillt/ Meñ so ei þær geinged villt/ helld eg þitt Ord sem hreint nu skyn/ Helgasta lioos ad ætru myn/ ef þui hølldum ⁊ þylgium þreckt/ þiñum ⁊ ødlunst ecke tregt/ Fødurland oforgeingelegt.

Nu þyrer vtan Ordsins heyrn/ Ordenu kañ ei trua neirn/ þar þyrer lætur Herrañ hær/ hlioma vm allar Islands kraar/ siña Orda þa sætu raust/ sie hønũ Heidur ⁊ Veldi traust/ hier og añars Heims endalaust.

Vor Leidarstiarna Ord Guds er/ Eingill vorrar Samkundu hier/ kyder oss blydañ Byskup þañ/

 Ef

er bæde æstundar vill z kan/ Chet
skeñar Aurk med Stiornar staf/
styra yfer þad rauda Haf/ so kom̃
est hun heil og klacklaust af.

Talest hafa hier tueir med Sæ,
md/ truer j þeirre Ords framkuæ
md/ sijns Herra Pund j hufrium
stad/ heidurs samlega margfalldad
Eitt/ hefr tiju vñed a/ Island ffl
leinge minnast maa/ Eg meina Folk
vm Folldar Rrm.

Herra Gudbrandz hier med lyst/
hier sa þad Guds Ords Liooszed
fyrst/ skøruglega med skyrre Me
nt/ skiært liet so ganga wt a Pre
nt/ J Modurmaale sit Miolkenn
klaar/ mædd Hiøtrun lijfgar sijd z
aar/ meinlættra græder sollin saar.

Med bædum Høndū til bista
tvo/ bygde vpp Drottins Ricnstu
tvo/ Lærdome z so lifnade/ lijkt
huad døru so efnade/ þar til vor
Gud heim leidde hañ/ j Himna dy
rd og Fægnud þañ/ er þuerra alld
rei nie þrotna kañ.

Eñ

En so sem Drottin David hier
dyr ap hans Lendum brioþgaft liet/
añan blomlegañ Alldin kuist/ i ha
ns Hasæte nam sa vist/ Herra Th
orlakur hans so var/ heited loþle
grar Miñingar/ Doctur son hins
sem Dygder bar.

Syjna Aþa þerel allan hñ/ i æru
og Dygd framganga vañ/ Helgu
Guds Kirde hiellt vid magt/ hier
med Prentverkid til var lagt/ lok
done epter Lifnadeñ/ lagade best
z tamde siñ/ leiddest so heim i Lij
þs Fridiñ.

Pesser tueir bæru Liosid lands/
lijsande Salu sierhuørs Mans/
fagrañ lioma ei-þølldu þeir/ full
tendradañ œ helldur meir/ settu a
Kiertahalldiñ hœ/ huør Madur
so þad mæ vel sia/ eñ i Dag eþ til
Augun lia.

Þeirra meniar z Menta starþ/
mñ hier siñ añañ Fødur arþ/ lijdr
bera vm Ladsins slot/ lijka haþa
þessettijþ not/ andlegañ Fiesioob

þörñ meir/epter sig lietu bæder þr
sa hvørke þølnar dugn nie deyr.

Þeirra Miñing j Sælu sie/sañ
var Guds Dyrdar Eilgþre/ yþer
gnæþanleg þegurd þyn/þram yþer
adra a þeim skyn/Lambsins mīīu
hia liuþum Stool/lioma sióſiñum
þegre eñ Sool/ sem nu vpplyser
Heimsins Hiool.

Nu sest j þetta þra Raad/þrid
ie kiøreñ aþ Drottins Naad/ hañ
heþur sied sier hollañ þion/Herra
hañ GNsla' Thorlaksson/aþ þui
hñ þecker allra Briost/allt er hø
num j leyne liost/ eingiñ j hlie þy
rer Drottne droost.

Nu er þad vist og vonlegast/
VynStoþne mune samlyktast/sa
nætturlege Kunstakrans/sem/Kr
apta tekur aþ Frioþgun hans/vel
num þui þesse Vidar grein/ vtu
ast skyrlyþ/helgud og hrein/so ad
ei hiröre Saurgan nein.

Ækū samhuga aller nu/vppby
ttd þiett z stiorn þūs su/luckest j

allaſt matta meſt/ſm millðu Drott
ne hoꝛdnaſt beſt/ſialþu hm ſie ſamd
og Pryſs/ſie hia Gude og Mġñum
vyſs/myteſt allt huad a mote ryſs.
Sie Guds Ande hans Leidarli
os/Lyſs epter ſre Dyrdar roos/
boðud verde hans Riekiing klaar/
ſo komiſt jñ eckert villuſkaar/Auga
Drottins þar, ad gaae/ hañ allañ
Sañleik gløgt ſiaae/ hønum ſo ept
er þylgt þæe.
Eiñ ſie hañ aþ Ølldungū heim/
er þar ſamhlioda vyðt vm Heim/
vm Lærdomiñ og Lyþerned/lyka
ſie kryp... Truñe med/Loþe med
Hørpu Lambed. Guds/ Lydnum
hallde til Andar Aude/ z til hæd
ſta Himna Braudo.
Motlæted allt ſie mykt og grædt
mein z ſorgiñ j burtu rætt/H. An
de gledie gied/Giæſku ſiñe z millde
m3/allra Hørmūga er hū boot/vn
adſemdaña krøptug root/barman
de Mġñum Huggun þliot.
J einu Ørde þad vt ſie ſagt/añ

ést med sinē Guddoms Magt/ hei
løg Þreñing hans Herradom/ hrei
na Riceñing z æfeblom/ so Drott
ne þiene til Dyrdar allt/ eñ Dyg
der hans aukest æ avallt/ þui fre
mur/ meir eñ Þusund falle.

Hiedan fra liufz leidast sk/ lende
j Drottins Dyrdarsal/ Frændur
og Vine fiñe þar/ frelsadur so til
Eilifdar/ fra Angist/ Þynu/ Ey
md og þrau/ Vt vøldū Møñū bwe
hia/ verde þar eingeñ ender a.

A efsta deige mun son Guds sa
so mæla vid þa Herra þria/ snelc
ga mz æstar ton/ Ae þu gode truli
nde þion/ giedtrur þienter j Gar
de myns/ gack jñ j Føgnud Herra
þyns/ fagna so elsku fødz myns.

Giefe oss øllū gledevist/ Gud fa
der f Jesū Christ/ j þm fagnadar
sal ad siæst/ z saañ bwa mz heitro
æst/ H. Þreñing heidrū fa/ hier þ
vppbyrid Jørdu a/ vm eilifar
sidañ Allder æ/ Amen.

AMEN.

